BUDAPEST, 1943. MÁRCIUS 24. — III. ÉVFOLYAM 13. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ANTIBOLSEVISTA SZÁM

Ára: 20 fillér

AHOGY A BOLSEVIZMUS

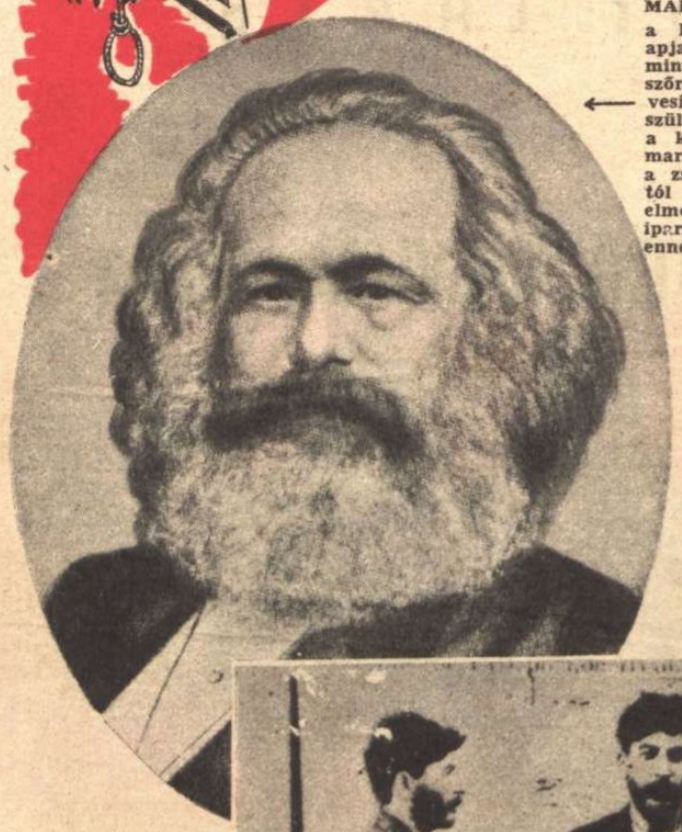

MARX-MARDOCHÁJ KÁROLY
a kommunista tanok zsidó apja, aki nem volt olyan szép, mint ezen a rajzon, csak ilyen szőrös volt. Egy gazdag trevesi ügyvéd fia, 1818-ban született és 1847-ben adta ki a kommunista kiáltványt. A marxizmus és a bolsevizmus a zsidó világuralom egymástól elválaszthatatlan uralmi elmélete és gyakorlata s az ipari munkásság csak eszköz ennek az uralomnak megteremtésére

LENIN (1870—1921) WLADIMIR ILJICS ULJANOV
büntető lapja, az orosz cári rendőrség irattárából. Lenin apja orosz-tatár keverék volt, anyja egy Berg nevű zsidó orvos leánya. Lenin bátyját a cár ellen elkövetett merénylet miatt felakasztották s ez az esemény sodorta Lenint a marxisták táborába, boszszút állni minden áron a cári családon . . .

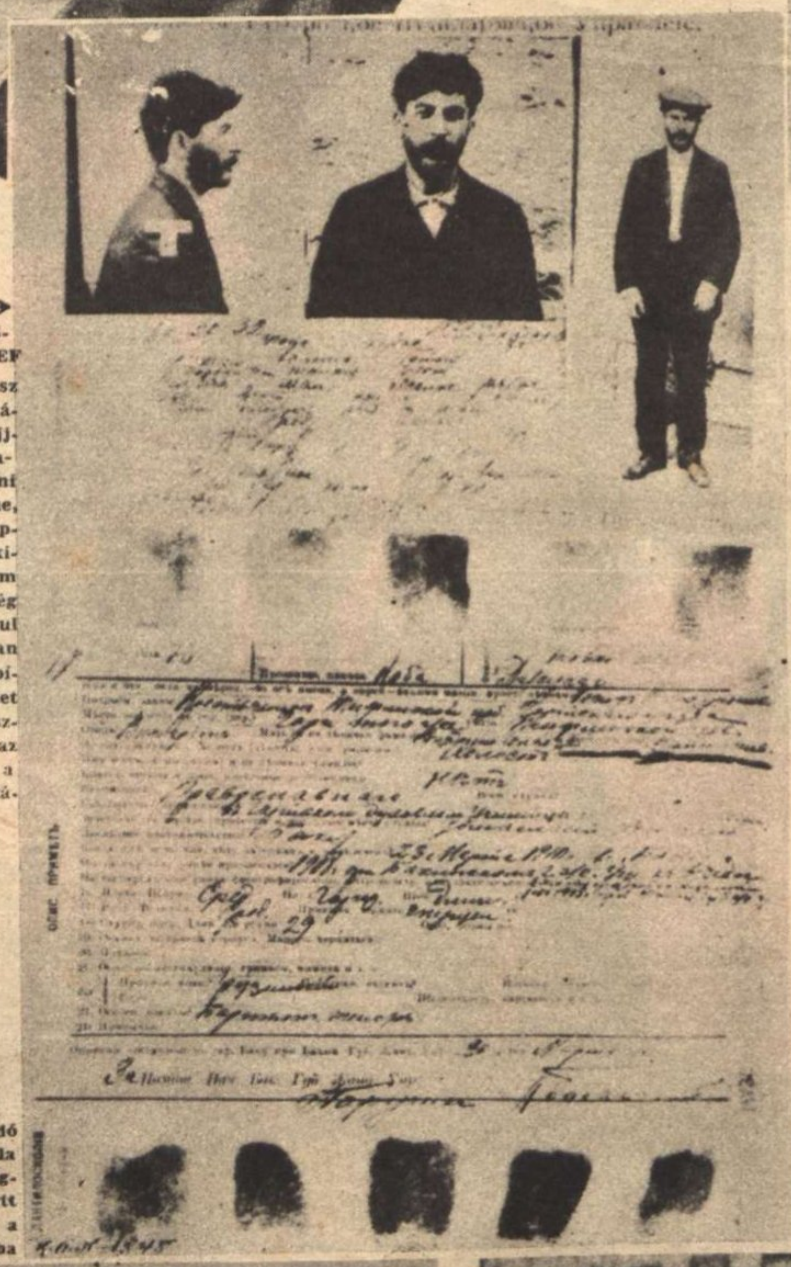

SZTALIN VISSZARIONOVICS-DZSUGASVILI JÓZSEF
büntető lapja, az orosz cári rendőrség irattárából, — modern ujjlenyomatokkal . . Sztalin georgiai, semmi orosz vér nincs benne, . . 9-ben született, papnövendék volt, de kicsapták, a forradalom kitörése idején még rosszul beszélt oroszul s Trockij állandóan gúnyolta. Sztalin építette fel a szovjet bürokráciát s ő fosztotta ki véglegesen az orosz parasztságot, a föld állami kisajátításával . . .

TROCKIJ BRONSTEIN LEVI DAVIDOVICS
odesszai zsidó és világcsavargó, 1879-ben született. Lenin mellett a bolsevista forradalom legfontosabb agitátora és a szovjet szervezője volt. Bukása és szökése után, a külföldön közölte Lenin végrendeletét, amelyben a vörös cár, híveit Sztalintól óvta. Képünkről lesír Trockij fajisága . . .

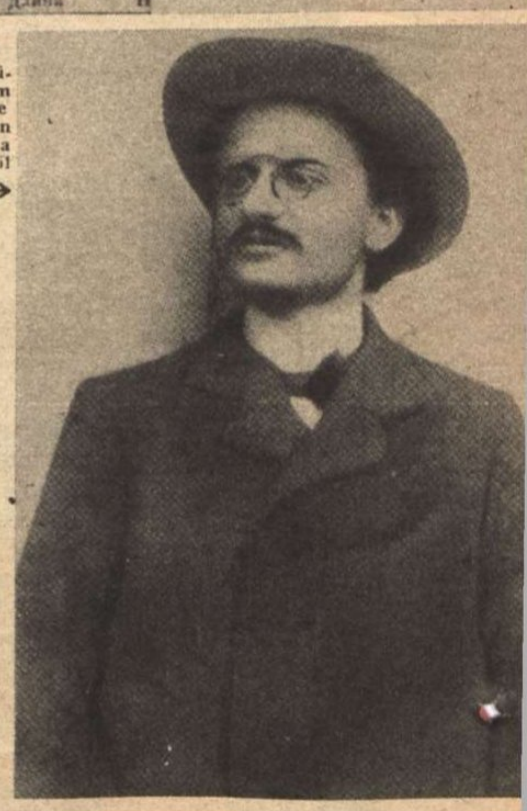

EUGEN LÉVI NISSEN
a müncheni bolsevista kormány elnöke, a véreskezű zsidó tömeggyilkos, akinek elvadult uralma felébresztette a német nép nacionalista ellenállását

LENIN SZENTPÉTERVÁRRA ÉRKEZIK
A bolseviki forradalom vezetői Svájcból k haza 1917-ben s teljesíthetetlen ígéretekkel örj meg az orosz tömegeket a háború legsúly válságos korszakában

KUN-KOHN BÉLA
a magyarországi zsidó gonosztevő. Kun Béla és társai a világháborúban megsebzett országot döntötték a bolsevizmus jármába

KEZDÖDÖTT...

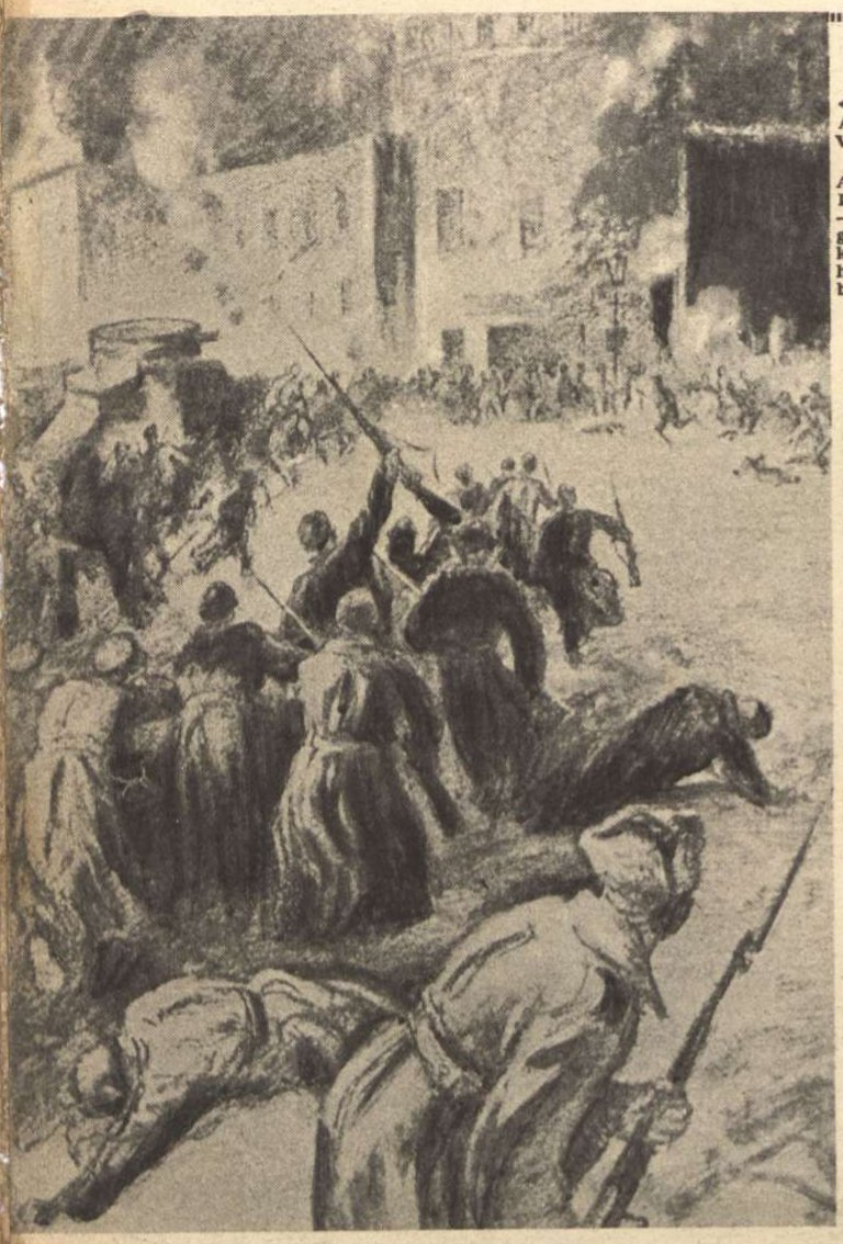

← A SZENTPÉTERVÁRI VÖRÖS FORRADALOM 1917-BEN

A gyönge, forradalmi Kerenszki kormányt, — amely csak a magyarországi Károlyi kormányhoz hasonlítható, — utcai harcokban sodorta el a bolsevista lázadás . . .

↑ BOLSEVIZMUS AZ OROSZ FRONTON

1917 novemberében, a cári orosz hadsereg összeomlása után, Leninék agitációja győzött a kivérzett Oroszországban. A vörös katonák letartóztatják a tábornokokat és teherkocsikon viszik őket a vesztőhelyre

← AZ ELSŐ BOLSEVIKI KATONATANÁCS KÜLDÖTTSÉGE.

amely a frontról Szentpétervárra érkezett, Leninék parancsára . . . Oroszország rendje felbomlott s az öldöklés és rablás kezdetét vette . .

→ MEGINDUL A VÉRES ANARCHIA ÁRADATA!

1917-ben a katonák százezrei lefoglalták a vonatokat s igyekeztek elképzelhetetlen rendetlenségben hazafelé, hogy otthon legyenek a beígért földosztásnál. Ezrek fagytak meg a vonatok tetején. A földet pedig mindenkitől, — a parasztbirtokostól is, — a szovjetállam . . .

→ A VÖRÖS HADSEREG FELVONUL 1918-BAN

Lenin és Trockij fogadják az új „proletár-hadsereg" tisztelgését. Mostmár kellett újra a katona, megvalósítani a világforradalmi célokat. A proletárok, a munkásosztály leírhatatlan 20 esztendős nyomorából építették fel a bolsevisták azt a hadi gépezetet, amelynek célja, Európa elpusztítása volt

← AZ ELFOGOTT CÁR JEKATERINBURGBAN

Vadállati módon végezték ki II. Miklós cárt és egész családját, de nem volt áldás Lenin bosszúján, mert az orosz nép milliói éhenhaltak járványban, éhínségben a bolsevizmus uralmának első esztendőiben . . .

LE AZ ÁLARCCAL! . .

A bolsevizmus orosz, német és magyar nevekkel álcázott vezetői zsidók voltak, — zsidó érdekek szolgálatában! Trockij, Jagoda, Rosenfeld, Kollontai asszony, Radek, Sinovjev, Lunacsarszki, Kamenyev, Nissen, vagy Kun Béla, — egy fajtához tartoztak s minden ígéretük csak szemfényvesztés, végzet és átok volt, megteremteni hazugságokkal a világ legaljasabb rabszolgarendszerét! . .

Mi az eredménye a 25 éves bolsevizmusnak..?

VÖRÖS HADSEREG, NÉPI NYOMOR, VILÁGFORRADALMI IZGATÁS ÉS ZSIDÓ URALOM!

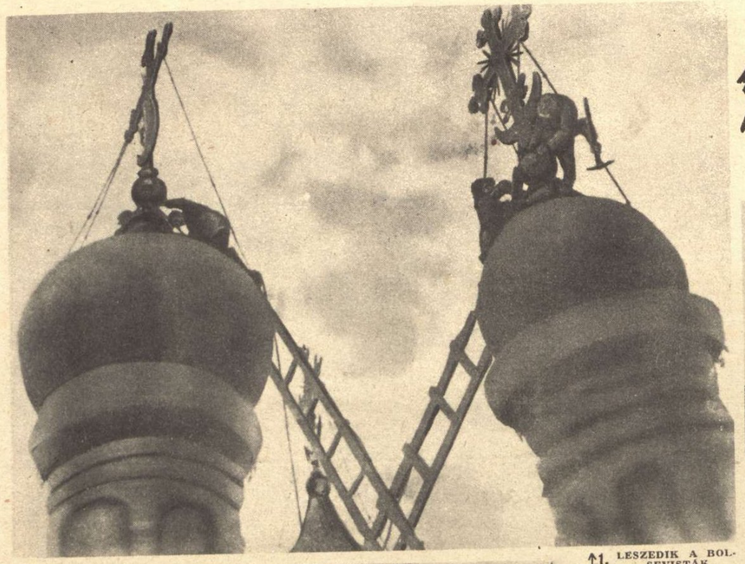

1. LESZEDIK A BOLSEVISTÁK A KREML TORNYAIRÓL A KERESZTEKET. Ezért a rendszerért imádkoznak ma, angol templomokban...

3. TEMPLOMBÓL — GARÁZS a kisvárosi szovjetelnök gépkocsijának elhelyezésére. A templomfalak közé húzott vörös szalagon Sztalint és a leninizmust éltetik

4. ... DE A ZSINAGÓGA a „véletlenül" mindenütt épen maradt, ahol a templomokat lerombolták, vagy igénybevették állami célokra. Elméletileg a szovjet a zsidókat sem kíméli, — csak gyakorlatilag...

6. AZ ÖSSZETÖRT TEMPLOMHARANGOKON a kommunista ifjúsági szervezet kivezényelt tagjai dobbal, kürttel hirdetik a kereszténység megsemmisítésének győzelmét...

2. „TEMPLOM VOLT, BÚRTÖN LETT, INNEN CSAK A LÉLEK SZÁLLOTT EL..." Magyar felirat egy ukrán templomon, amelynek furcsán elrácsozott ablakai mögött, az előnyomulás idején a mi honvédeink fedezték fel a szovjetbarzalmakat.

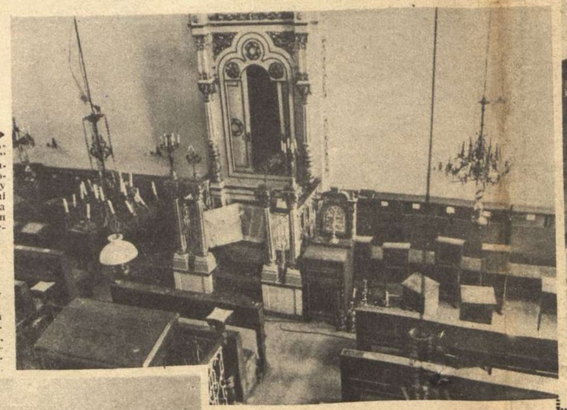

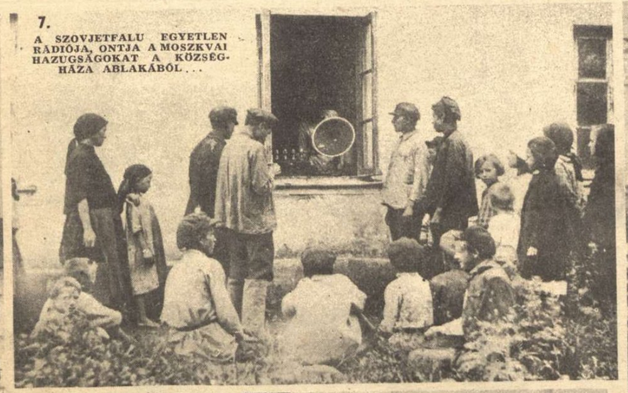

7. A SZOVJETFALU EGYETLEN RÁDIÓJA, ONTJA A MOSZKVAI HAZUGSÁGOKAT A KÖZSÉGHÁZA ABLAKÁBÓL...

8. SOK MILLIÓ SZOVJET ASSZONY egyforma tüzhelye, ruházata, cipője és udvara

9. A VÁGYÁLOM ÉS A VALÓSÁG A SZOVJETBEN. Óriás szovjetplakát hirdeti az utcasarkon, hogy a nép olcsón biztosíthatja a zongoráját, a ruhaszekrényét, varrógépét, festményeit s csipkeholmiját, de a hirdetés előtt 100-ból 99 olyan ember megy el, aki ilyen álomszerű javakkal soha életében nem rendelkezett...

5. A SZOVJET ISTENTAGADÓK PLAKÁTJA, — KARÁCSONY MEGÜNNEPLÉSE ELLEN. A zsidó vezetők karácsony helyett a munka napját ajánlják, őszi, hajtani a dolgozókat már a békében, a világforradalom fegyverkészletének gyártására...

10 HALÁL A MOSZKVAI BÉRKASZÁRNYÁBAN. Éjszaka meghalt orvos nélkül a lakó, egy nadrágszíjj és két sapka tulajdonosa s a túlzsúfolt ház asszonyai és gyerekei fáradtan bánulják az elhúnyt munkást. Az élelmesek már a házbiztosnál veszekednek, hogy kié legyen a megürült szoba.

11 SZOVJETNYOMOR a bolsevista vezérek számára lefoglalt régi paloták körül... A szerencsétlen fiatal anya összeesett a moszkvai villanyvasútban az éhségtől és fáradságtól

12. SORBANÁLLÁS A FEKETE KENYÉRÉRT KHARKOVBAN. Ez a felvétel 1933-ban készült! A szovjetben 10 évvel ezelőtt is órákig várakoztak a sűrű embercsoportok a kommunizált üzletek előtt, hogy mindennapi kenyerüket megszerezhessék

13. A KHARKOVI FEKETE PIAC 1933-BAN. Másfél rubel volt a „jó békeidőben" egy p tej, amikor a szovjetmunkás 150 rubelt keresett havonként!

14. A KOLLEKTÍV GAZDÁLKODÁS EREDMÉNYE Asszonyok és gyerekek összekaparják a mázsálás közben széthullott magvakat a raktár előtt, — főznivalónak . . . Ez is „tolvajlás", de a raktár zsidónő főnöke (baloldalt) kivételesen szemet húny . . .

15. CSECSEMŐGONDOZÁS A SZOVJET-PARADICSOMBAN. Minden magyarázat fölösleges a magasrangú technika vívmányairól . . .

16. KOMOLY CSEREÜZLET . . Fületlen gomb, rézpityke, bagó, elnyűtt cipőtalp, madzag, dugó, néhány burgonya s hasonló nagy kincsek cserélnek gazdát az utcasarki börzén

17. NEM HASZNÁL, DE MÁR NEM IS ÁRT A TEXTILIÁKN Szovjetgyerekek közelharca, nézeteltérés okából

18. SZOVJETGYEREKEK A BÉKÉBEN. Nem a háború nyomorúsága ez, hanem a békeévek megszokott szovjetoroszországi látványa. Elhagyott fiúkat és leányokat szállítanak teherkocsikban a menhelyekre

20. KETTÉS ÉLETJOG A KOMMUNIZMUSBAN. Elöl az igazi munkás faháza, hátul a párthivatalnokok és egyéb kivételezettek kőépülete . . .

19. „MUNKÁSVILLA" A SZOVJETBEN. Egyetlen szépsége az Isten áldott napjának fénye a nyomor tanyán . . .

21. KAUKÁZUSI PARASZTHÁZ. Idáig „emelkedett" a bolsevista lakáskultura 25 esztendő alatt . . .

23. MUNKÁSLAKÁS EGY SZOVJET IPARTELEPEN. Az idegeneknek mutogatott modern bérkaszárnyákban a kiválogatott dolgozók elenyésző százaléka lakik. A többinek düledező viskó jut a — paradicsomban

22. HÁROM NEMZEDÉK EGY SZOVJETHÁZBAN. A háború nem pusztított ezen a vidéken, csak a negyedévszázados bolsevizmus . . .

24. UZBEKISZTÁNI VEZÉRZSIDÓ egy kollektív szovjetbirtok élén, kabátján moszkvai kitüntetéssel, a földművelők és pásztorok eredményes kifosztásáért. A neve: Juldasev Náthán . . .

25. NÖK ÉS FÉRFIAK EGYÜTTES KIKÉPZÉSE A FEGYVERFORGATÁSRA. Jobb, ha elpusztul az emberiség, semhogy ez legyen a jövendője ! . . .

26. SZOVJETMUNKÁSOK TÖMEGKIKÉPZÉSE A GYÁRAK ELÖTT. Békeidőben is, mindennapos kötelessége volt a munkásoknak a katonai gyakorlat. Aki egyéni szabadságot emlegetett, azt agyonlőtték . . .

27. „MINDENT A BOLSEVISTA VILÁGFORRADALOMÉRT." 25 évig éhezett, fázott s szenvedett Szovjetoroszország népe, hogy hadsereget adhasson a világforradalom őrültjeinek, más országok és népek kirablásának megkísérlésére. Moszkvában parádé, a birodalomban éhség és nyomor, — ez volt az utolsó két évtized története . . .

28. „A VÖRÖS HADSEREGNEK NINCS SZÜKSÉGE A VALLÁSRA . . ." vista plakát a kereszténység elleni bujtogatás népszerűsítésé

29.←

SZOVJETMUNKÁSOK. Nem jutottak előre a kommunista párt ranglétráján, de meg is látszik rajtuk . . .

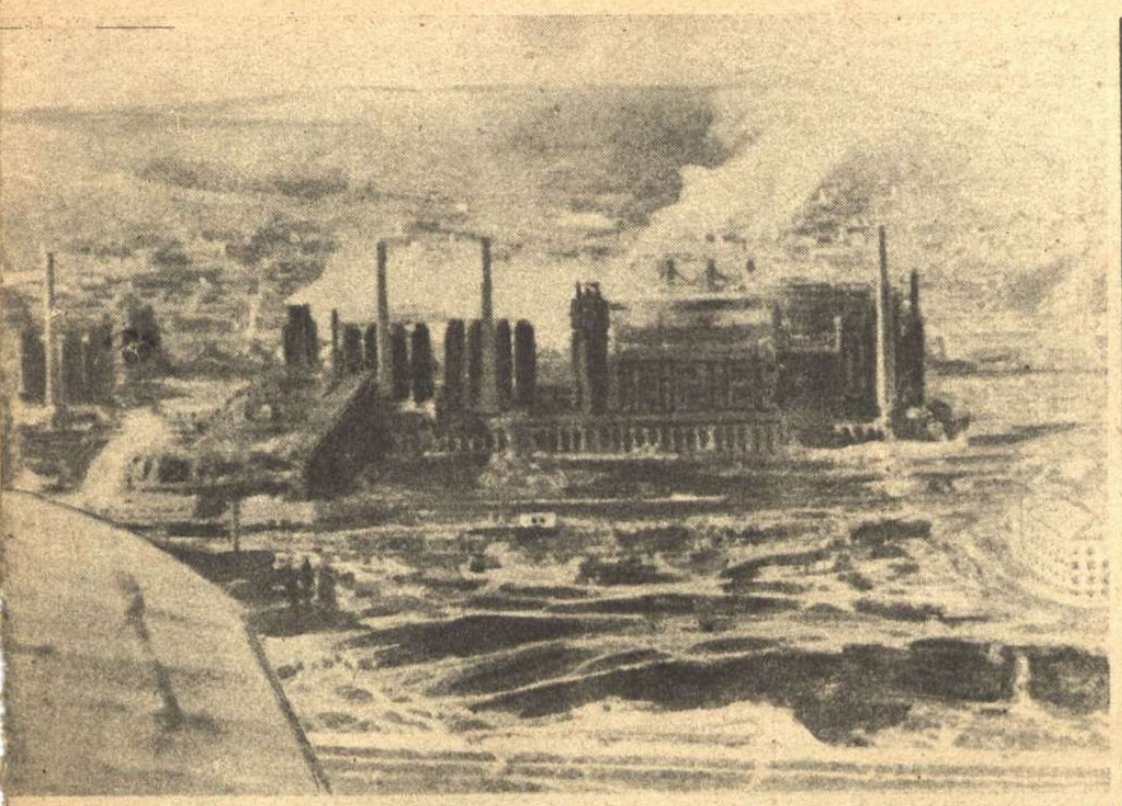

30. GYÁRAK, GYÁRAK, GYÁRAK! Szédületes iramban húzták fel Szovjetoroszországban a nehézipari telepek épületeit, de a munka nem a nép, a lakosság boldogítására indult meg, hanem egy maroknyi csoport, a bolsevista vezetőség gyilkos világuralmi törekvéseinek előkészítésére

↓

32. UKRAJNAI SZOVJETZSIDÓ Falumegbízott volt, élet és halál ura a szovjetfarm napszámos népe fölött...

→

31.
MOSZKVAI MUNKÁSNŐ. Sokat segített rajta a proletárdiktatura — 25 éve...

←

33. A SZÓNOK ELVTÁRSNŐ nagyobb munkateljesítményre izgat. Az ő feladata elég könnyű. Minden gyárban elszavalja ugyanazt az előírt beszédet s jobban él mint a munkás...

→

34. SZAMARKANDI ZSIDÓ. Ő már csak megmarad a régimódi uzsora mellett, de a fiai egy szálig kiváló állást hangoskodtak ki a szovjet bürokráciában. Az új bolsevista uzsora nem egyes emberek időtrabló becsapásával foglalkozik, hanem milliókat zsákmányol ki egyszerre és rendszeresen. Ez a nagy üzlet — futószalagon...

36. SZOVJETZSIDÓ DIPLOMATÁK, KÖZÉPEN LITVINOV-FINKELSTEINNEL. Az emberiség félelmetes salakja 200 millió leigázott pária és egy óriás birodalom nevében szőtte a vörös hálót az őt földrész területére . . .

35. SZOVJET IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS! Hordóbörtönök, a politikai foglyok vallatására. Napokig, étlen-szomjan így tartanak a vörös hóhérok emberi teremtményeket, amíg vallanak — akármit! Az ilyen állati rendszer ellen, minden eszközzel joga van védekeznie Európának ! . . .

↑

37. BOLSEVISTA GYÜLÉS LONDONBAN. Az angol plutokrácia a végóráját készíti elő a szovjetszövetség megkötésével s Londonban és a nagy városok külnegyedeiben szorgalmasan s szabadon izgatnak a szovjet ügynökei . . .

39. A LONDONI BOTRÁNY. London városi tanácsa márvány emléktáblával jelölte meg azt a házat, amelyben Lenin lakott 1902—1903-ban. Képünkön Majszki szovjetkövet gyönyörködik a megtiszteltetésben, az emlékmű leleplezése napján. Másnapra ismeretlen tettesek szétverték a márványtáblát . . .

38. VÖRÖS FRONT NEW YORKBAN. Az amerikai kommunisták is lázasan szervezkednek s iparkodnak kihasználni a szovjet szövetségi támogatásának előnyeit

41. A RIGAI BÖRTÖN A VÖRÖSÖK KIVERÉSE UTÁN. Sztalin az elmúlott héten hangoztatta, hogy a balti államok önszántukból csatlakoztak a szovjethez, s ezért igényt tartanak az „elrabolt" Baltikumra. Riga központi börtönében így találták meg azoknak a hazafiaknak holttestét, akik szabadon akartak élni . . .

40. „A NYUGODT ÉJSZAKÁKAT SZOVJETOROSZORSZÁGNAK KÖSZÖNHETJÜK . . ." Majszki propagandaelőadást tart rádióközvetítéssel Londonban. A sarló-kalapácsos vörös zászló fenti feliratát kissé elgyöngíti az a tény, hogy az ünnepséget egy bombatámadástól sérült ház tövében tartják . . .

HÉTRŐL HÉTRE

V

A bolsevizmus

szovjetoroszországi uralmának megdöbbentő okmányait mutatjuk be ezen a héten olvasóinknak s pusztító hatását az emberiség legnagyobb és legalattomosabb szellemi betegségének. Az egészséges gondolkodást és az ítélőképességet szétroncsoló járvány a bolsevizmus, olyan, mint a testet megfertőző kolera, tífusz és pestis, csak veszedelmesebb, mert az orvostudomány már megtalálta az ellenszereket és a megelőző eljárást a legszörnyűbb népbetegségek megfékezéséhez, de a társadalomtudomány egyelőre csak tünődni tud tanácstalanul, ha a közélet erkölcsi és anyagi javait támadja meg a halálos kórság... Kétségtelen dolog, hogy az emberiség minden korban átfogó, világnézeti gondolkozásra törekedett s iparkodott rendszerbe foglalni az erők, a tények, a jelenségek és a vágyak sokaságát. Az ember az örök Ádám, mindég elégedetlen volt a jelennel, többre, nagyobbra, eszméinek beteljesülésére vágyott s ez az örökös nyugtalanság volt a történelem mozgató ereje. Az elégedetlenség és a nyugtalanság az évszázadok folyamán főirányokba sűrűsödött össze, felvenni a harcot a fennálló politikai, gazdasági és társadalmi rend ellen. A XIX. században a liberális gazdasági rend jutott uralomra Európában s viharosan megnőtt hatalmát a marxizmus támadta meg, a valóban sokat szenvedő ipari bérmunkásság nevében. Mindkét irányzat, a természetes nemzeti és állami keretek szétrobbantására tört nemzetközi síkon, anyagi eszközökkel és osztályharccal próbálta meg a végső diadal biztosítását. A kapitalista-marxista küzdelem elfajult s olyan mértékben elzsidósodott, hogy az emberiséget a két tábor zsidó vezérkarának világuralmi kiegyezése fenyegette. Ezt a felrémlő nemzetközi zsidó-pucscsot, a világ összes dolgozóinak rovására, a XX. század első negyedében a nacionalista gondolat előretörése hiusította meg. Csak az új nemzeti életformák gyors kialakulása korlátozta a bolsevizmust, — Szovjetoroszország területére!...

Marx Károly

a trevesi zsidó, talmudista agyvelőt örökölt szüleitől. Tudós akart lenni s német egyetemi tanár. Terve nem sikerült s fojtott, tartósan izzó dühét először a zsidókérdés tanulmányozásába ölte. Érezte, hogy faji okok gátolták meg előrehaladását s most már nemcsak magának, hanem az egész zsidóságnak érvényesülésére keresett tudományos receptet. Marx ma már elhallgatott elmélete szerint, zsidókat csak olyan társadalomban lehet felszabadítani, amelyből véglegesen eltűnik a kereskedelmi lehetőség s a kalmárszellem érvényesülése! Marx meggyőződött arról, hogy a fajtáját nem lehet leszoktatni az adás-vevésről, a pénzüzletről és az uzsoráról, ami más népek ellenszenvét kiváltja ellenük s így jutott el ahhoz a hihetetlennek látszó gondolathoz, hogy a zsidókat befogadó összes népek életformáját kell olyan forradalmi módon átalakítani, hogy abban a zsidó ne kereskedhessék, de vezethessen!... Százmilliókat kell belerángatni osztályharcba, csődbe, forradalomba, hogy néhány millió zsidó eredendő bűnétől megszabaduljon s kárpótlásul az elveszett üzleti haszonért, átvegye a világ népeinek politikai és gazdasági irányítását... Marx a zsidó gombhoz szabta a világ ruháját, a zsidó betegségre keresett orvosságot és így szerkesztette meg a Kommunista Kiáltványt. Nem sejtés, vagy spekuláció ez az állítás, hanem Marx könyveibe lefektetett cél és törekvés. A londoni British Museumban évtizedekig dolgozó Marx Károlynak ez volt az egyetlen eredeti gondolata, a többi tétele lopott jószág, az akkori tudományos élet minden gondolkodójától. Sokan tudták 1847-ben, hogy a jövő súlyos, talán legnagyobb kérdése az ipari bérmunkásság helyzetének alakulása lesz, de a nemzetközi osztályharc titokzatos végcéljának szolgálatába Marx állította be a munkásmozgalmat s fajtestvérei közel egy évszázadon át szívósan gondoskodtak arról, hogy a nemzeti életösztön ne zavarja meg a kabbalisztikus héber számításokat...

A cári Oroszország

beteg képződmény volt: önmagában is egy nemzetközi alakulat, amelyben a kozák csapatokkal levert és sajátos életformájuktól megfosztott idegen népek és néptörzsek, az óriás lakósság felét alkották. A cári abszolutizmus, az orosz nép rajongó szláv lelkülete, az idegen elemek repesztő hatása, a földkérdés, a tömegnyomor és a hirtelenül megindult rablókapitalista gazdálkodás, állandósult forradalmi lázban gyengítette az orosz társadalmat. Eszményi tenyésztelep volt Oroszország a marxista tanok befogadására és a világforradalom tervének megérlelésére! Az oroszországi marxisták kis tábora hosszú időn át vezérek gyülekezete volt tömeg nélkül, s csak akkor erősödött meg, amikor a Lengyelországban és Litvániában megalakult „zsidó munkásszervezet" a híres Bund vezetői vették át az irányítást az 1898-as minszki pártgyűlésen. Még a marxisták második pártkongresszusán, 1902-ben is csak 25:23 szavazataránnyal kerekedett felül az orosz marxisták bolsevista irányzata, amely egyedül és kizárólag Marx Károly írott forradalmi parancsai szerint kívánta vezetni az orosz munkásmozgalmat, a fegyveres osztályharc kíméletlen kirobbantásáig. A bolsevizmus az orosz-japán háborút használta fel az első felkelésre s a vérbefojtott kísérlet után, a földalatti mozgalom és a külföldre menekült, vagy száműzött vörös vezérek, már csak a világháborúban elgyöngült Oroszország legválságosabb napjaiban egyesülhettek, a történelem páratlan arányú borzalmas polgárháborújának megindítására. Lenin „művészet"-nek nevezte a forradalom megszervezését s lelketlen céltudatossággal, minden agitációs lehetőség igénybevételével és milliók élete árán teremtette meg az emberi kultúrát évszázadokra visszavető bolsevista életrendszert. Vér, láng, terror, szenvedés, éhség és halál poklában 200 millió ember lelke, vak engedelmességbe züllött és 25 év alatt kiformálódott a bolsevista embertípus, amelyet egy régi orosz monda előre megjósolt, az „Ismeretlen Állat" eljövetelének és uralmának rémülettel suttogott meséjében...

Ki kezdte?

— ez a nagy erkölcsi kérdés korunk sok elszomorító jelenségének bírálatában s ha a polgárháború, az erőszak, a terror és általában az emberi viszonylatok megromlásának ijesztő jelenségeiről beszélünk, akkor ép ésszel csak azt mondhatjuk, hogy a bolsevizmus zúdította Európára és az öt földrészre a politikai erőszak irgalmatlan módszereit! Az ellentétek tömeggyilkosságokkal való kiegyenlítését, a totális osztályharc elmélete alapján, a bolsevisták hirdették és gyakorolták s amikor nyilvánvaló lett, hogy a szovjetbirodalom vezetősége, a kommunista internacionálé segítségével a Föld minden részén lángralobbantani igyekszik a vörös tüzet, akkor már az egyes országok és nemzetek sem védekezhettek tovább a régi humánus eszközökkel, a halálos veszedelem ellen. A polgárháború mindennél rosszabb! Oroszország a világháború alatt megközelítően sem vesztett annyit, mint a bolsevista osztályharc borzalmaiban s a magyarországi, a németföldi és a spanyol bolsevizmus pusztításai is azt bizonyítják, hogy a polgárháború az emberiesség, a méltányosság, az erkölcsi kultúra és a nemzeti jövendő temetője. A kommunisták nyiltan vallották Európa országaiban a polgárháború jelszavát, s miközben szervezkedtek a Moszkvából parancsolt alvilági módszerekkel, állandóan a szabadságot emlegették és mások védekezési jogát tagadták, mintha csak ezt üvöltötték volna: „Bánjatok velünk gyengéden és alkotmányosan, — amíg lemészárolhatunk benneteket!"... A nemzeti eszme, a közösségi gondolat és az állami rend védelmezői, igen rövid idő alatt, de örökre elvesztették volna a harcot, ha az összeütközés nehéz óráiban, a nyafogó humanisták és a bolsevista agitátorok közös tiltakozására hallgatnak... Az emberi kultúrát így is a nemzeti forradalmak képviselték, mert sem a fasiszta, sem a nemzetiszocialista belső rend megteremtéséhez nem tapad végeláthatatlan vérözön, — amely a bolsevizmust örök időkre beszennyezte!

Rendületlenül

s a végső győzelemig, a bolsevizmus ellensége marad minden hazáját és népét szerető ember és nem habozik az adott lehetőségek között választásban, amíg a zsidó-pánszláv szellemi pestis leküzdésének nehéz éveit éljük. A lelki semlegesség és a fölényeskedő bírálat a roppant események folyamának biztonságos partjairól, mabűnésszemérmetlen cselekedet. Világos, egyenes és félreérthetetlen kell hogy legyen minden ember állásfoglalása s akik különleges buzgalommal keresik az emberi következetlenségek hosszú sorozatát, azok is vegyék tudomásul, hogy a legnagyobb következetlenség: hinni a kereszténységben és hallgatni a bolsevizmus elleni harc elsőségéről! A bolsevista embertípus elfelejtette az Istent, de kiválóan megtanulta a géppuska kezelését; tagadja a hazát, de szolgálja a zsidó világuralmi törekvéseket; szeretni nem tud semmi nagyot és nemeset, de gyűlöl minden emberi és nemzeti önállóságot; testében erős, de lelkében elnyomorodott; igénye már nincs, de rabolni tud a moszkvai kényurak számára. Ez az isteni szikrától megfosztott moszkovita gépember nem maradhat meg és nem fenyegetheti Európa nagyrahivatott, dolgozó, hívő népeit! Ahol pedig a zsidóság győz, ott a feltörekvő kisemberek fiainak, az őslakó és országépítő népnek nem marad érvényesülési lehetősége és nem lesz beleszólása jövendőjének irányításába. Szegényebb lesz a szegény és elrongyosodik a jómódú ember, mert a zsidó, miként a fagyöngy, elszívja az erkölcsi törvényeknek engedelmeskedő néptörzsek táplálékát s tönkreteszi életerejét az ősi fának, melyre felkúszott. A bolsevizmus, a bolsevista szellem és világforradalmi mánia megfékezése közös európai feladat s megoldását elhalasztani többé már nem lehet. A társadalmi együttélés elemi törvényei, az életet megszépítő közös kultúrjavak s a soha fel nem tartóztatható fejlődés és haladás előfeltételei követelik meg a bolsevizmus letörését, hogy az igazság, a szépség és a jóság erői, boldogabb új világba vezethessék az emberiséget...

MAGYAR KÉPHÍRADÓ

↑ MÁRCIUSI ÜNNEP KOLOZSVÁROTT

Erdély fővárosa Mátyás király szobra előtt rendezte meg márciusi ünnepségét, melyre messze községekből eljött a lakosság

← AZ ORSZÁGOS MAGYAR BOKRÉTA SZÖVETSÉG

negyedik országjáró útja során Csíkszeredát, Sepsiszentgyörgyöt és Kézdivásárhelyt látogatta meg

SZOLNOK VÁROSA

elkészíttette a hősi halált halt kormányzóhelyettes szobrát. A szoborpályázatot Vastagh György műve nyerte el ↓

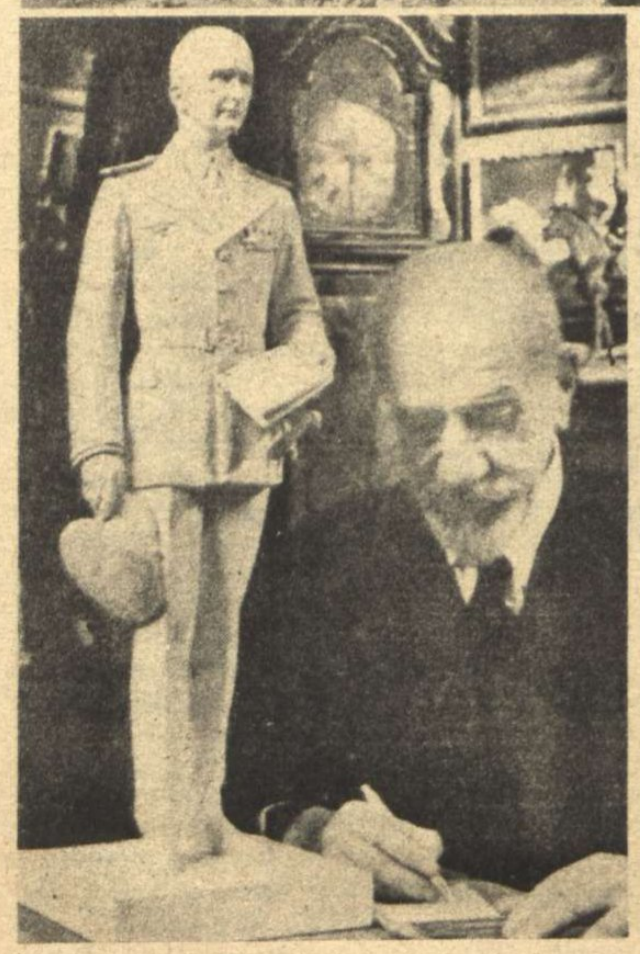

A SZENT ISTVÁN TÁRSULAT KÖZGYŰLÉSÉN

Serédy Jusztinián hercegprímás az ember elméleti és gyakorlati következetlenségéről beszélt. Alsó képünk: A hercegprímás beszédének hallgatósága

BUDAPEST LEVENTE LABDARUGÓ CSAPATAINAK

első mérkőzésén Béldy Alajos, az ifjúság országos vezetője megszemlélte a csapatokat. Az országos mérkőzések az I. ker. L. E.—Gamma L. E. küzdelmével indultak meg a II. Rákóczi Ferenc vándordíjért

A BOLSEVISTA HADAK NYOMÁBAN...
Az erejét vesztett szovjet offenziva visszavonuló hadseregeit magyar és német kötelékek üldözik

Honvédharcok

A HAZATÉRŐ JÁRŐR JELENTI:
„A DOMBOK MÖGÖTT NINCS ELLENSÉG!"
Előző nap még onnan indították sikertelen tömegrohamaikat...

↑A KÖZÉPSŐ FRONTSZAKASZT ELÉRI LASSAN AZ OLVADÁS
A megkopott hómezőkön már nehezen csúszik a szán...

←
ORVLÖVÉSZEK TÁMADTÁK MEG AZ ÉLELMET SZÁLLÍTÓ KOCSIT...
A néhány honvéd felveszi a harcot és rövid, elkeseredett küzdelem után szabaddá teszi az utat a szállítmány előtt...

→
ROHAMCSAPAT KÖZELÍTI MEG A FELTŰNŐEN CSENDES SZOVJETÁLLÁST
A nagy csendesség csapda is lehet, de valószínűbb, hogy innen is biztonságosabb vidékre költöztek a bolsevisták...

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI

RESCH RUDOLF
alezredes, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal és I. és II. oszt. német vaskereszt

KLAUSZ ISTVÁN
zászlós, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal és Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

TAKÁCS JÁNOS
őrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem és II. oszt. német vaskereszt

BÁNFÖLDI GYÖRGY
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem és német Sasrend

BURI JÓZSEF
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

LOMBOSI ISTVÁN
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

CSÁSZÁR AMBRUS
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

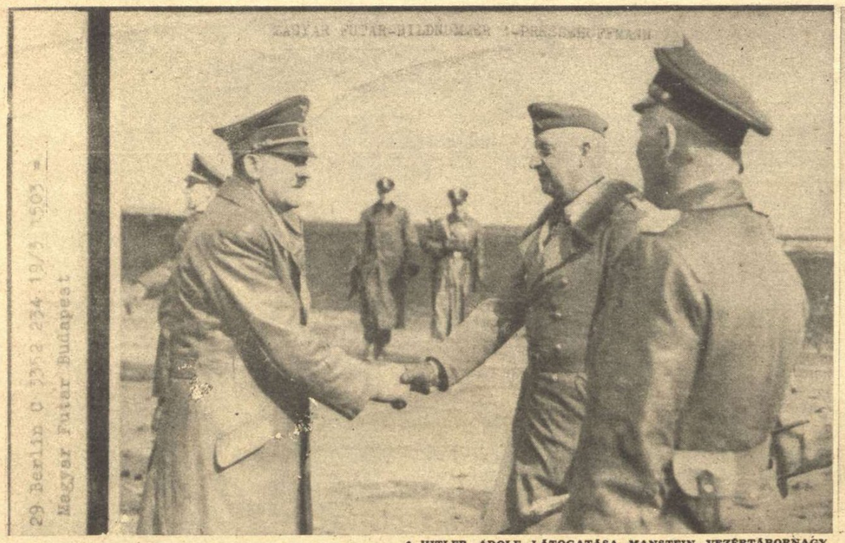

↑ HITLER ADOLF LÁTOGATÁSA MANSTEIN VEZÉRTÁBORNAGY FŐHADISZÁLLÁSÁN
A német nép vezére üdvözli a déli front győztes hadvezérét
(A Magyar Futár rádióképe)

HADITANÁCSKOZÁS A KELETI FRONT DÉLI HADSEREGCSOPORTJÁNAK FŐHADISZÁLLÁSÁN
Balról jobbra: Manstein vezértábornagy, Ruoff vezérezredes, Hitler Adolf, Zeitzler gyalogsági tábornok, a vezérkar főnöke, Kleist vezértábornagy, Welchs vezértábornagy és Richthofen tábornagy a déli frontszakasz légierejének parancsnoka
(A Magyar Futár rádióképe)

A FONTOS MEGBESZÉLÉSEK KÖZBEN...
Balról jobbra: Manstein, Ruoff, Hitler Adolf, Zeitzler és Kleist
(A Magyar Futár rádióképe)

ÜJJONGÓ KATONÁK SORFALA KÖZÖTT BÚCSÚZIK A NÉMET NÉP VEZÉRE MANSTEIN VEZÉRTÁBORNAGYTÓL
A kép jobboldalán Richthofen tábornagy
(A Magyar Futár rádióképe)

A KELELETI HADSZINTÉR NAGY ESEMÉNYEI

HITLER A HARCTÉREN — A KHARKOVI GYŐZELEM — GYENGÜL A SZOVJETTAMADÁS

Lassan köszönt be a tavasz a keleti hadszíntérre. A száraz idő hidegre fordult, a hó csak a déli órákban olvad, s még most is óriás területeket borít fehérsége. A folyók és patakok áradása mérsékelt s valószínű, hogy az idén nem törnek fel a talajvizek sem. A mocsaras, nedves, iszapos időszak rövidebb lesz, de már egy rövid hét leforgása alatt bekövetkezhetik s lelassíthatja átmenetileg a hadműveletek lendületét. **A vörös hadsereg állandó és súlyos téli támadásai után, a német hadsereg bámulatraméltó erővel ütött vissza az elmúlott hetekben s Kharkov visszafoglalásával koronázta meg sikereit. Hitler Adolf repülőgépen látogatta meg a győztes déli hadseregcsoportot s fontos katonai megbeszéléseket folytatott Manstein vezértábornagy főhadiszállásán.** A német nép vezérének a déli frontszakaszon történt látogatása felkeltette az egész világ figyelmét s már az ellenséges sajtó is félreérthetetlenül arra céloz, hogy a szovjetfronton új és kellemetlen meglepetések várhatók... Azóta az S. S. hadosztályok rohammal elfoglalták **Bjelgorod** városát, kiszélesítették észak felé a támadó arcvonalat s ugyanakkor délkelet felé is teret nyertek **Csugujev** birtokbavételével. **A Kharkov—bjelgorodi térségben, a vörös hadsereg 50.000 halottat, 20.000 hadifoglyot s az eddigi összeszámolás szerint, 3373 ágyút, 1410 páncélost, 1664 gépjárművet és 3045 nehéz gépfegyvert és másfajta gyalogsági tűzgépet vesztett. A német hadosztályok észak felé Orelig támadnak az Ilmen-tó és a Ladoga-tó környékén felfogják a heves szovjetrohamokat s keményen tartják a déli szárnyon a kaukázusi arcvonal fontos szakaszait. Európa védőserege bizalommal és diadalmas erővel néz a tavasz elé!...**

← KHARKOV ELFOGLALT KÜLVÁROSI VASÚTÁLLOMÁSÁNAK környékéről kis rohamágyúk tüze zúdul a városra
(A Magyar Futár rádióképe)

WALTER HÖRNLEIN
vezérőrnagy, a Nagynémetország hadosztály parancsnoka, a páncélos csatát vezényelt. Hörnlein vezérőrnagynak dicsőséges szerepe volt Kharkov visszafoglalásában

DEMJANSZKTÓL NYUGATRA
véres elhárítóharcokban omlott össze minden szovjettámadás. Képünkön az ellentámadásra induló német rohamcsapat átkel egy megáradt patak jeges vizén...

SEPP DIETRICH,
az SS vezéri testőr hadosztály parancsnoka, a kharkovi áttörés hőse ↓

A GYŐZTES NÉMET CSAPATOK siették Kharkov külső városnegyedét. Érdekes, hogy a tájat még az elmúlott héten is szilárd hóréteg borította
(A Magyar Futár rádióképe)

"Futar"-Budapest.-Orbis-Funkbild. -Waffen-SS im zurückeroberten Charkow.

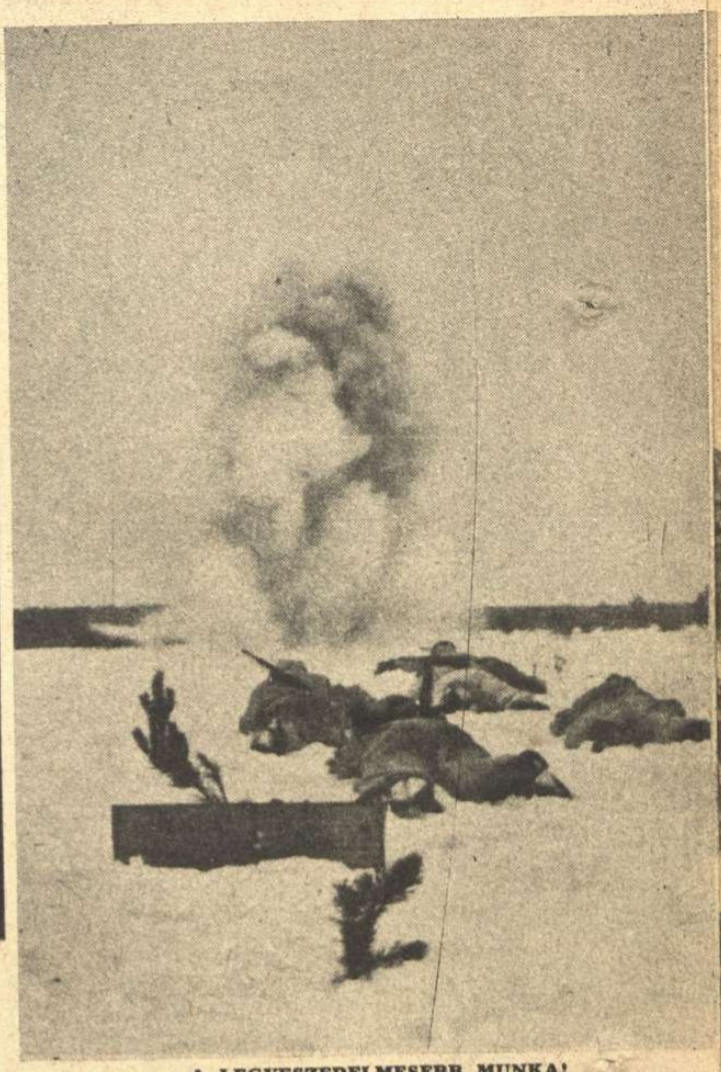

A LEGVESZEDELMESEBB MUNKA!

A megindulo ellentámadáshoz a német ejtőernyős vadászok felszedik az aknákat a senki földjén... Súlyos feladat ez az útnyitás az aknamezőn, mert közben a becsapódó szovjetgránátok aknákat is robbantanak...

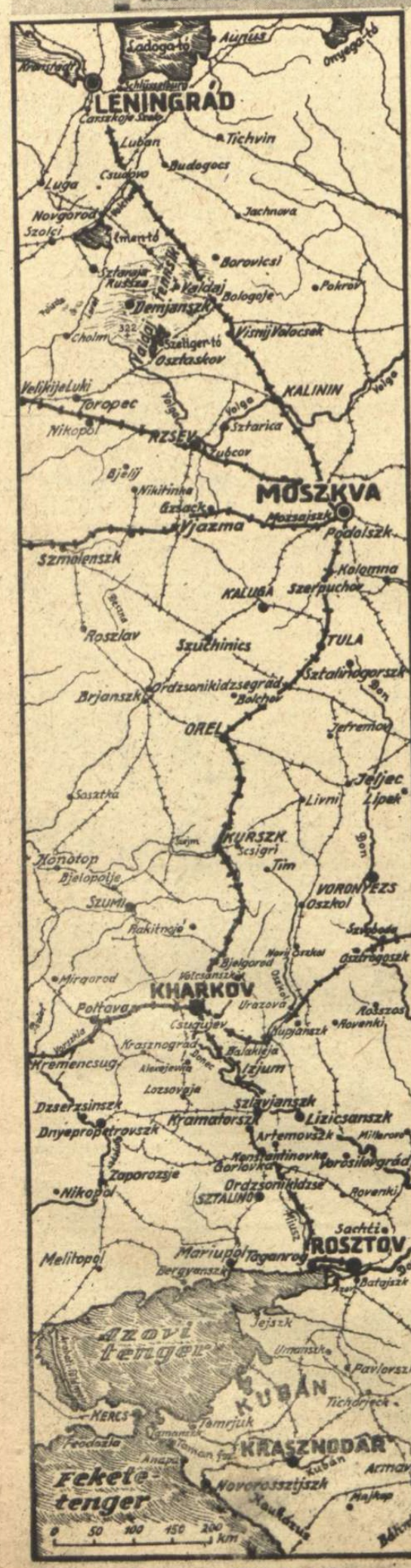

BEVONULNAK A PÁNCÉLOSOK KHARKOVBA

s az egyes házakat gyalogos osztagok tisztítják meg az elrejtőzött szovjetkatonáktól

(A Magyar Futár rádióképe)

ELÖRE, BJELGOROD FELÉ!

Az elfoglalt falvak házai között kell megtörni a szétszórt vörös csapatok maradványainak ellenállását

↑

→

BJELGOROD LÁNGOKBAN

Kharkov után Bjelgorod is elesett s a vörös hadsereg új ellenállási vonala még nem alakult ki a déli fronton...

DÖRÖGNEK AZ ÁGYÚK SZAKADATLANUL
s előkészítik az új rohamokat Sztalin seregeinek megsemmisítésére

SS-PÁNCÉLOS CSAPATOK
rúthaladnak Kharkov keleti városnegyedén, továbbűzni a megvert ellenséget
(A Magyar Futár rádióképe)

EGY ÉJSZAKA SZEREZTE MEG
a II. osztályú, I. osztályú vaskeresztet és a lovagkeresztet...
Wrangel német tüzér szakaszvezető ép éjszakai bolsevista tömegtámadást, az utolsó gránátig, s közelharcban feltartóztatott s bajtársainak százait mentette meg

A HÉT LEGÉRDEKESEBB KÉPE:
Elakadt és szétlőtt szovjet-harckocsik a novorosszijszki tengerparton. A vörösök sikertelen új partraszállási kísérlete során a német páncélvadászok több amerikai származású harckocsit semmisítettek meg a sekély parti vízben
(A Magyar Futár rádióképe)

„GYERE KI BABUSKA, TEGED SENKI SE BÁNT..."
Földalatti gödrökbe bújt el a civil lakósság a súlyos harcok színhelyén. A napokig tartó tűzharc után, erős katonakezek segítik az öreg ukrán asszonyt a napfényre

AZ ELHAGYOTT CSATATÉR KARKOVTÓL DÉLRE
A drótsövények és a telefonpóznák mögött a felduit föld iszapos temetője a vörös hadsereg támadó egységeinek

A HAJNALI HARC VÉGE
Rőt lángok fényénél szedik össze az életben maradt bolsevista katonákat. A felriasztott tyúkok nem menekülnek el a komor tragédia színhelyéről...

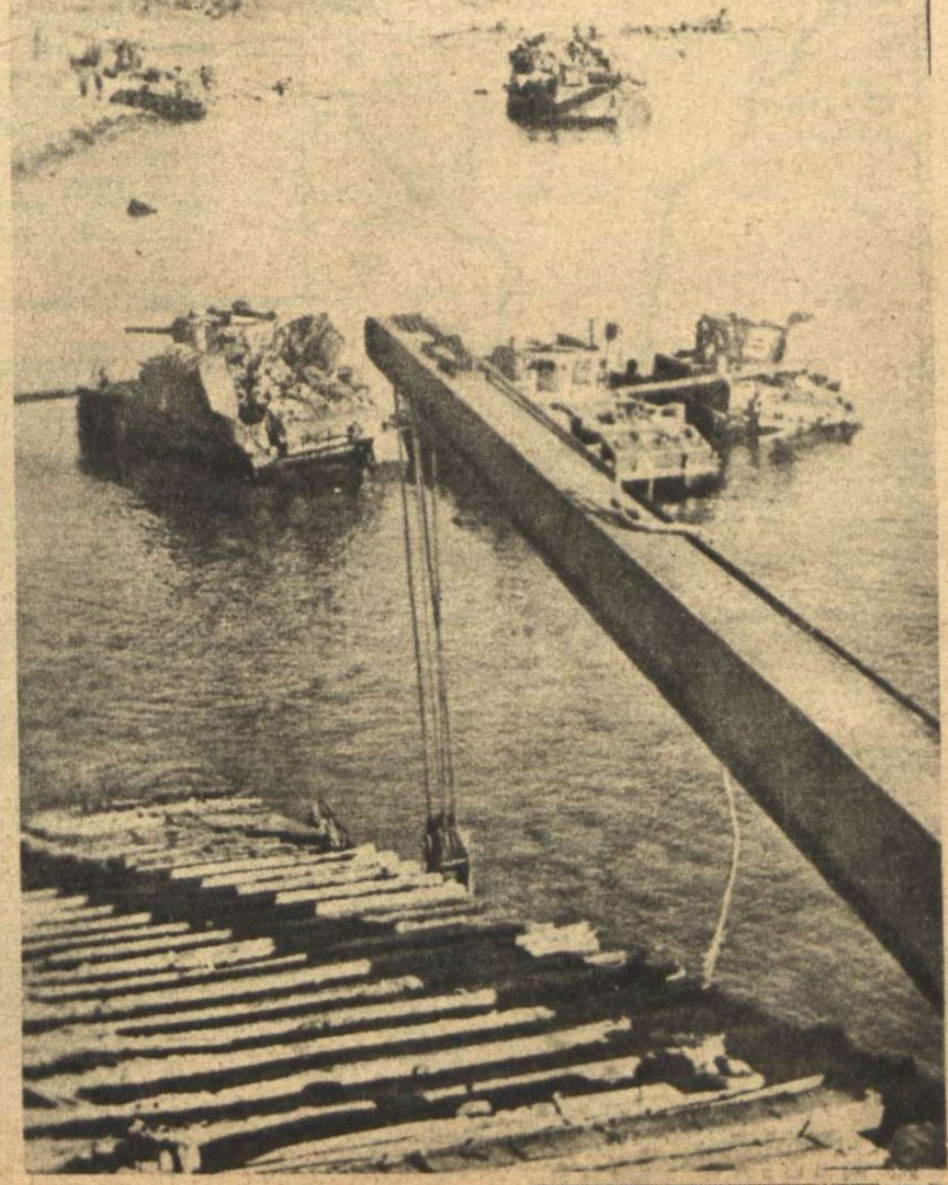

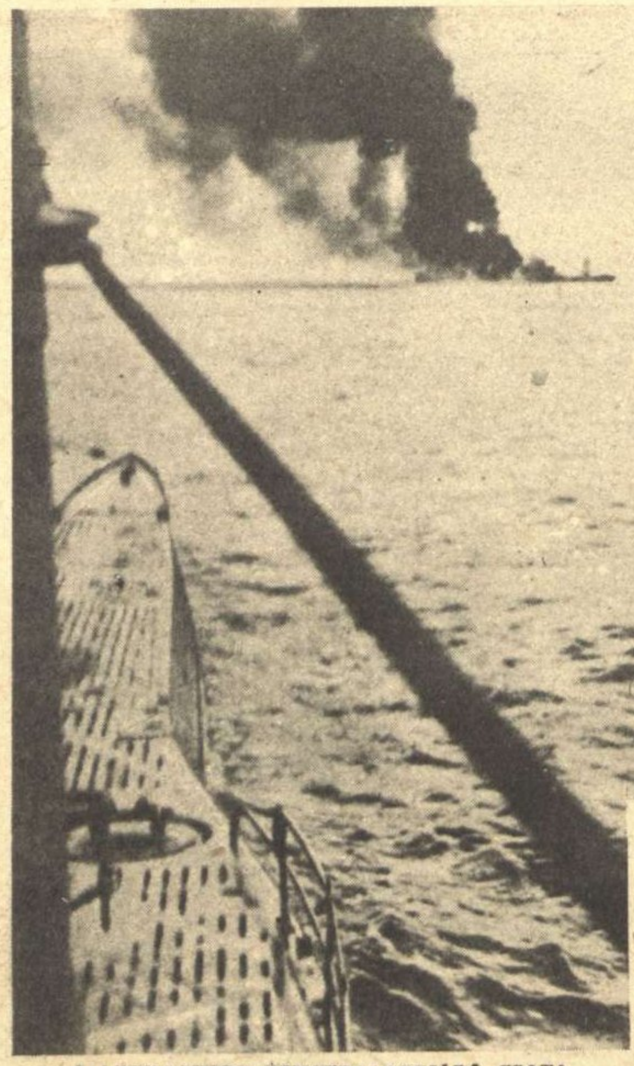

A LEGNAGYOBB TENGERALATTJÁRÓ CSATA AZ ATLANTI ÓCEÁNON!
A német búvárnaszád a megtorpedózott angol hadianyagszállító gőzös közelében. Az angolszászok vesztesége 32 hajó, 204.000 tonna és egy elsülyesztett romboló . . .

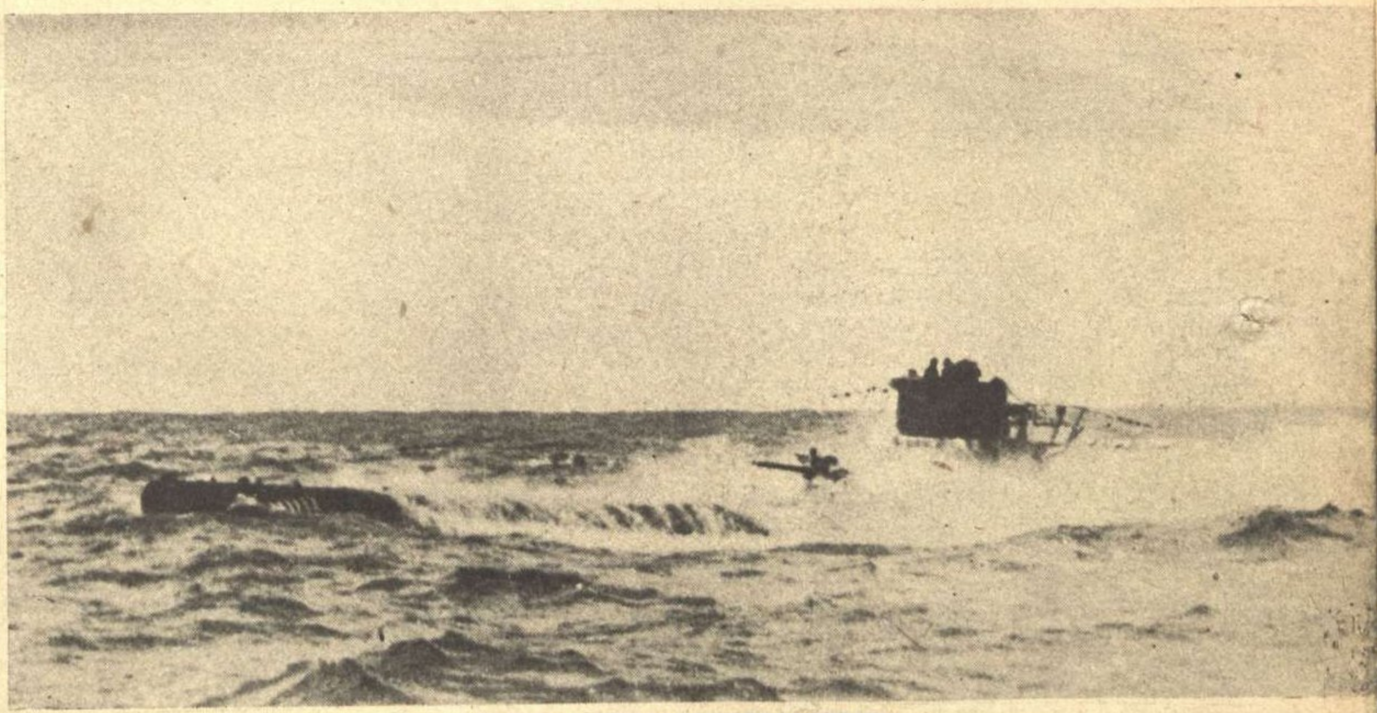

ELŐRE A VÍZALATTI TÁMADÁSHOZ! . .
A tengeralattjáró már megközelítette az angolszász hajó karavánt s lemerül, hogy kilőjje ellenfelére a torpedókat. Minden oldalról megrohanták a német búvárnaszádok a nagy és erősen biztosított angolszász hajókaravánt

HADIJELENTÉSEK,

A világpolitika sűrűszövésű függönyei mögött lázasan dolgoznak a tengelyhatalmak ellenségei s s nem tudnak szabadulni attól a babonától, hogy *megismétlődik egyszerűen a múlt* s az 1918-ban alkalmazott diplomáciai fogások és jelszavak, 1943-ban is biztosíthatják a végső győzelmet... Ez az angolszász babona rengeteg tévedés forrása volt az elmúlott esztendőkben s az ismeretlen jövendő is, csak a történelmi események gépies ismétlődésének lehetetlenségét bizonyíthatja be.

Az angolszász sajtó a legvadabb spekulációk ingoványába tévedt s írásaiból ma már világosan felismerhetők annak a nemzetközileg igen kedvelt elméletnek körvonalai, hogy *a legkiválóbb eshetőség mégiscsak a németek és az oroszok kölcsönös elvérzése lenne a keleti fronton, mert ha ez az óriás birkózás holtpontra jut, az angolszászok minden ellenállás nélkül rendezhetik be az egész világot, a saját uralmi rendszerük szabályai szerint.* Ebből az elméletből következőleg az átmeneti feladat, elhitetni minden néppel, a propaganda és a viselkedés minden mozgósítható eszközének felhasználásával azt a hazugságot, hogy *az angolszász győzelem máris biztosított s a tengelyhatalmakban bízó országok a vesztes oldalon állanak*... A világra szórt összes ellenséges propagandának ez a két tétel mostanában a tartó alapja s a legbonyolultabb rémhírek elfogulatlan elemzése is, ennek a kétcsomós hazugságnak felismeréséhez vezet bennünket.

A diplomáciai játékok és intrikák komor ellentéte volt a hét folyamán a német Hősök Napjának egyszerű gyászünnepe. Hitler Adolf Berlinbe érkezett s beszédet mondott az elesett harcosok emlékművénél, amelyben emlékeztette az egész világot arra a súlyos veszedelemre, amely az elmúlott tél folyamán fenyegette a kultúrnépeket. A német nép vezére meghatottan emlékezett meg a bolsevizmus elleni háború német és szövetséges hősi halottairól, akik bajtársi közösségben a vérükkel pecsételték meg Európa védelmének szent ügyét. *Nem szolgák módján, hanem a szabad emberek öntudatával hiszünk mi is abban, hogy hőseink vére s a tengelyhatalmak közös harca, az emberiség igaz ügyéért folyik s az igazságot juttatja diadalra!* . .

A keleti fronton

megtört mindenütt a szovjethatalmak támadó ereje s a téli hadjáratban elvesztett *másfélmillió ember* és felbecsülhetetlen mennyiségű hadianyag hiánya, már a tavaszi harcok elején érezteti hatását. *A vörös hadműveleti tervek csődje nyilvánvaló!* A tartalékok és a friss csapattestek bevetését már nem a hadvezéri elgondolás, hanem a váratlan helyeken mutatkozó irgalmatlan szükség irányítja. A szovjetrohamok elgyengülnek, az utánpótlás akadozik s ha az őrület és a düh támadásba hajszol új százezreket, sorsuk nem lehet más, mint az elesett és fogságba került vörös katonáké, mert a *helyi sikerek* nem rendíthetik meg a szilárd német frontot.

Az északi szovjetfront különböző szakaszain váltakozva lángolt fel a harc. A *Ladoga-tótól* délre, a szovjetrohamok eredménye a német állások megjavítása volt. *Sztaraja Russza* térségében a hét elején, a szovjet heves tüzérségi előkészítés után, páncélosokkal és csatarepülőgépekkel támadott, de a nagyarányú áttörési kisérlet újra összeomlott az elhárító tűzben és az elkeseredett közelharcokban.

A középső arcvonalon a vjazmai körzetben próbála ki a vörös hadsereg immár hagyományos balszerencséjét és 93 harckocsi elvesztése után, visszahátrált kiindulási állásaiba. *Oreltől* délnyugatra, délre és délkeletre, a szovjet több napon át előkészített és megfigyelt támadása vérzett el a kemény elhárítás vonalán s a német állások előtt sok halott és 216 szétlőtt harckocsi maradt.

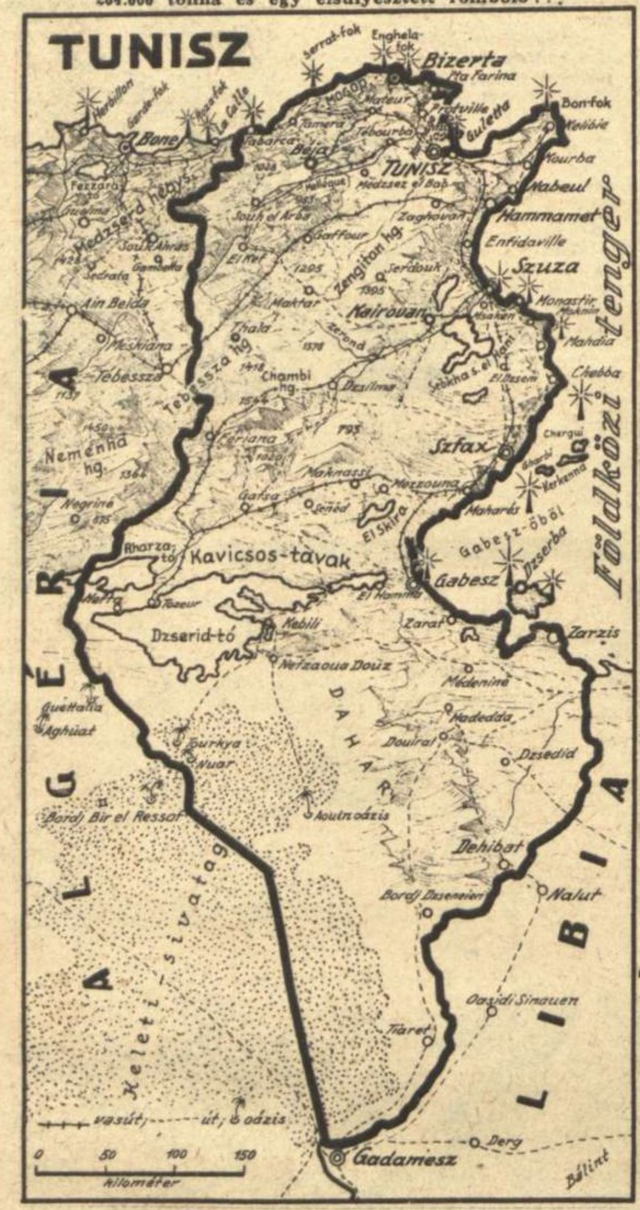

B V-138-AS TÁVFELDERÍTŐ REPÜLŐGÉP AZ ÓCEÁN FÖLÖTT
A hatalmas acélmadár minden ellenséges készülődést jelent Európa nyugati védőrségének . . .

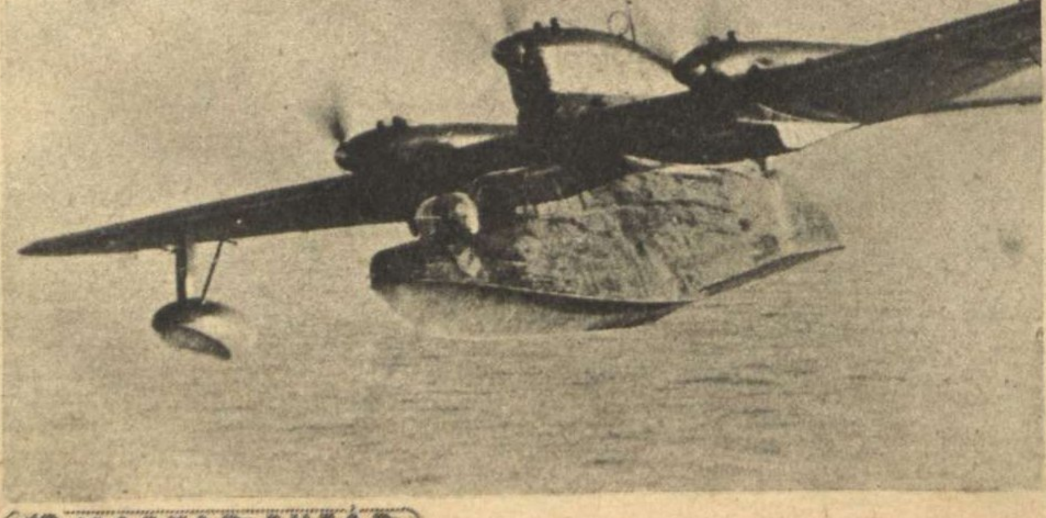

GAFSA KIÜRÍTÉSE ELŐTT
a német és az olasz csapatok rendben elszállították a tuniszi városból az angolszász hadifoglyokat

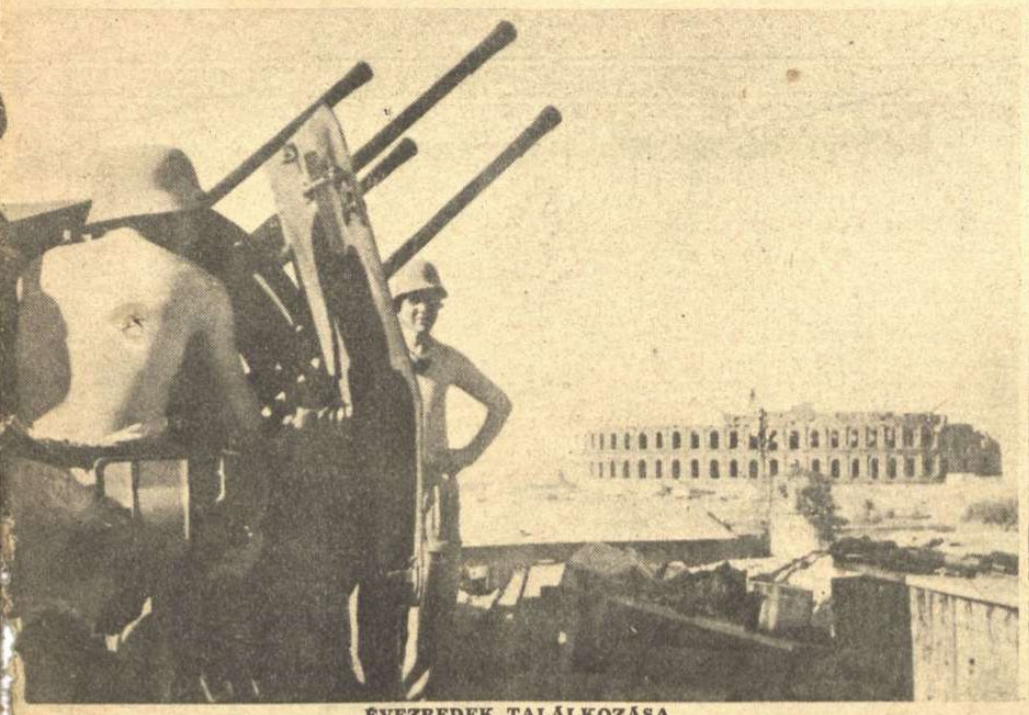

ÉVEZREDEK TALÁLKOZÁSA
A tuniszi El-Dzsem határában, készenlétben áll a német légelhárító üteg. A háttérben az 1650 éves római színház romjai látszanak

NÉPEK, KOROK ÉS FÖLDRÉSZEK TUNISZI ISMERKEDÉSE
Afrika homokján, a lelőtt amerikai vadászgépen, Európa páncélos katonája ül s vidáman beszélget a lovas arabbal...

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

A déli arcvonalon, Manstein vezértábornagy hadseregcsoportja döntő jelentőségű győzelmet aratott. A német csapatok elérték a Donec felső folyását, a nagy Donec-kanyarulat pedig, ma már teljes egészében német állásterület. Kharkov elfoglalása és Bjelgorod birtokbavétele, a ragyogó hadműveleti terv és a töretlen szellemű német hadosztályok hősiségének közös eredménye volt. Az S. S. kötelékek és a gránátosok, Kharkov városát északról és keletről karolták át s csak azután indították meg a frontális nyugati támadást. A szovjeterők végső ellenállásának megtörése viszont délről történt s így érthető, hogy a város ostroma rengeteg szétszaggatott és bekerített szovjetegység felmorzsolásával végződött.

Az ideiglenes összeszámolás szerint, a szovjet a Kharkov—bjelgorodi térségben, február 13-a óta *19.594 fogiyot, több mint 50.000 halottat, 3372 ágyút, 1410 páncélos harckocsit, 1846 gépkocsit és 3045 nehéz géppuskát és egyéb nehéz gyalogsági fegyvert veszített.* Ennek a nagy sikernek természetes következménye volt, a német támadási arcvonal kiszélesedése északi irányba, Orel vidékéig. Kharkovtól délre, *Csugujev* elfoglalása a *Miusz*-arcvonal felé egyesíti a nagy német támadás arcvonalát s érthető, hogy itt a vörösök kétségbeesett rohamokkal próbálták felmenteni a várost s több ezer halottat hagytak az elvesztett csatatéren. *Bjelgorod* körül, a szovjet a német hadsereg szárnyainak támadásával igyekszik az előnyomulás lendületét lefékezni, de mozdulatai már *védekező* jellegűek. A meghátrált vörös hadsereg oszlopait éjjel-nappal bombázza a német légi haderő. *Mindennap 1000 repülőgép száll a vörös állások és mozgó alakulatok fölé s nem hagyja nyugodni és új ellenállási vonalakat építeni a megzavart ellenséget.*

A *kaukázusi* partok mentén német tengeri haderők elpusztítottak egy 7000 tonnás szovjet tartályhajót. A *kubáni* hídfőnél, a lagunavidékről előnyomuló nagyobb szovjet felderítő osztagokat a német gránátosok visszaűzték. A zuhanóbombázó kötelékek a Fekete-tenger partvidékének erős bombázásával csirájába fojtják el a támadási kísérleteket.

A honvédvezérkar főnökének 48-as számú jelentése szerint, a magyar seregtestek területén, — kisebb méretű tisztogató műveletektől eltekintve, — nyugalom volt.

705,000 tonnát,

összesen 111 hajót vertek az óceánok mélyére a német tengeralattjárók, március havának első három hetében! Az időjárás még nem kedvez a búvárnaszádoknak s az eredmény miatt Angliában félreverik a sajtóharangokat. A *délamerikai* partok előtt 7 gőzös, 49,000 tonna s az Atlanti-Óceán más területein 73,000 tonna elsülyesztését jelentették már a búvárnaszádok a hét folyamán, amikor megindult az elkeseredett és páratlan harc az Atlanti-Óceán északi részén, egy kelet felé tartó, erősen biztosított, zsúfolt hajókaraván ellen. Rombolók, korvettek és repülőgépek védték az értékes karaván̈t, amelyet a búvárnaszádok minden oldalról megtámadtak s napokig tartó küzdelem után, *elsülyesztettek belőle 32 hajót, 204,000 tonnát és egy angol rombolót!*

Az Atlanti-Óceánon *Giafranco Gazzana* olasz kapitány tengeralattjárója elsülyesztette *a 23,500 tonnás Empress of Canada szállítóhajót. A többezer katonával és nagymennyiségű hadianyaggal megterhelt modern gyorsgőzös pusztulása, érzékeny vesztesége az angoloknak.*

A *Földközi-tengeren* is nehéz hete múlott el az angolszász hajózásnak. Német motoros torpedóhajók a tuniszi partok magasságában elsülyesztettek két angol rombolót s kettőt súlyosan megrongáltak, a német légierő egy 10,000 tonnás gőzöst és 3 csapatszállító hajót pusztított el. Az olasz torpedóvető repülőgépek két 5000 tonnás gőzöst robbantottak darabokra s az olasz könnyű tengeri egységek több angol naszádot és hajót semmisítettek meg a sziciliai csatornában.

A tuniszi eseményeket

feszülten figyeli az egész világ, avval az érzéssel, hogy a közeljövőben súlyos és nagy harcok kezdődnek Afrika földjén. Északtuniszban a tengelyhatalmak csapatai váratlanul heves támadást indítottak az 1. angol hadsereg tengerparti állásai ellen, *áttörték az arcvonalat* s 1600 foglyot, 30 ágyút, 16 harckocsit és sok hadianyagot zsákmányoltak. Az angolok kiürítették *Tamera* városát és feladták a támadáshoz szükséges fontos magaslatokat. *Középtunéziában* az amerikai csapatok gyülekeznek, de erős támadásukat a németek és olaszok visszaverték. *Délitunéziában* Montgomery befejezte csapatainak átcsoportosítását a *Marethvonal* előtt s támadásra küldte az 51. hadosztályt, amely az aknamezők között csatát vesztett és visszavonult. A német zuhanóbombázók állandóan támadják Montgomery felvonuló páncélosait s a légi ütközetek is napról-napra erősödnek. Az időjárás egyelőre kedvezőtlen, de az angolszász nagy támadás, — több hónapig tartó előkészület után, — bármelyik nap megindulhat. *A sors rendelése volt, hogy a szovjet halálos erőfeszítéseinek idején Montgomeryt és Eisenhowert tétlenségre szorította a hadi helyzet s időközben új helyzet állott elő a keleti fronton. Afrikában nem nyerhetik meg az ellenséges szövetségesek azt, amit Európa keleti részén elveszítenek...*

ROHAMÁGYÚKKAL TÁMADNAK AZ OLASZOK A TUNISZI FRONTON

AMERIKAI HADIFOGLYOK A TUNISZI HADSZÍNTÉREN
Egy völgykatlanban támadt rájuk a német zuhanóbombázók nehány raja s feladták a reménytelen harcot...

Nr 22 Berlin G 3257 234 16/3 2045 =
Magyar Futar Budapest =

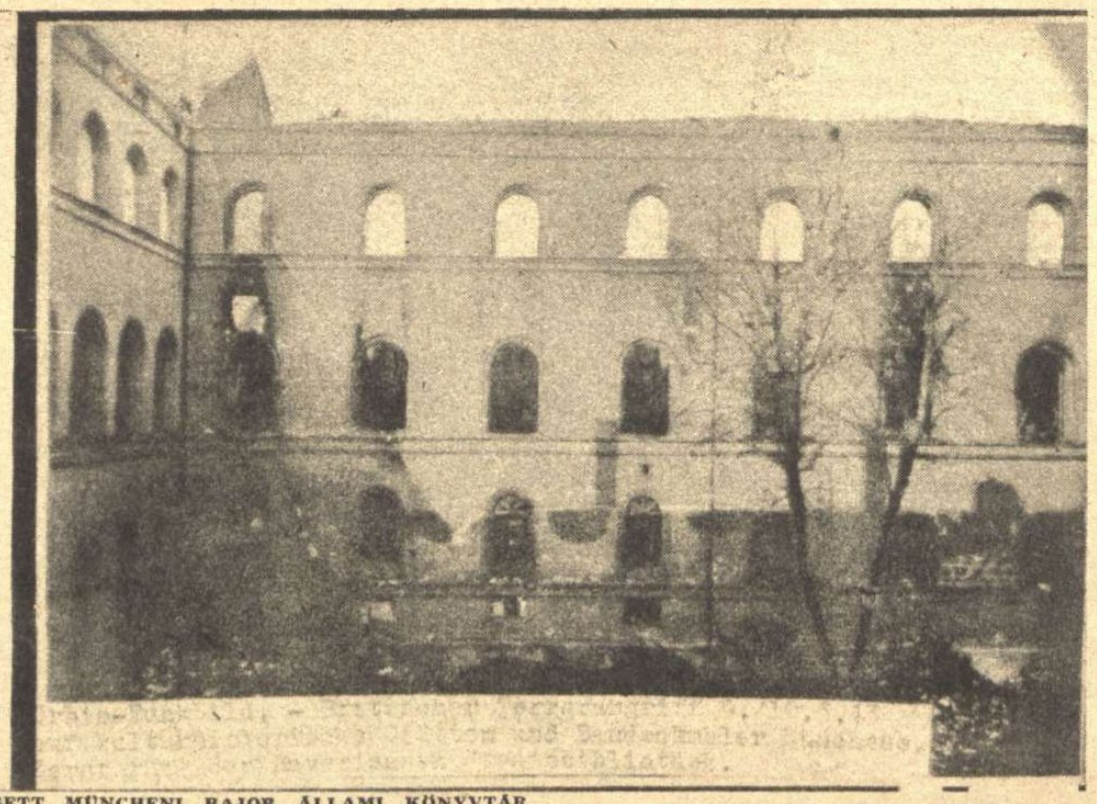

A KIÉGETT MÜNCHENI BAJOR ÁLLAMI KÖNYVTÁR ÉPÜLETE, A BARBÁR ANGOL TÁMADÁS UTÁN

(A Magyar Futár rádióképe)

Világ ujság

EDEN LORD,
az angol külügyminiszter, Amerikában tárgyal, a hírek szerint, az angolszász-szovjet együttműködés megjavításáról . . .

↓ IZMET INÖNÜ TÖRÖK ÁLLAMELNÖK, (jobboldalon), egy isztambuli kiállításon

↑ A MÜNCHENI SZENT BONIFÁC TEMPLOM ÉS EGYHÁZTÖRTÉNETI KÖNYVTÁR ROMJAI KÖZÖTT

Az angol bombázók a jezsuita rend 130.000 kötetes könyvtárát is tökéletesen megsemmisítették

(A Magyar Futár rádióképe)

TÖKÉLETES ANGOL ÁLCÁZÁS A TENGERPARTI HADGYAKORLATON

↓ A német partraszállás elleni védekezést gyakorolta nehány angol hadosztály Anglia délkeleti partvidékén s ott használták a járőrök ezt a barnára és zöldre festett, álcázó rongyöltönyt . . .

ÖLT, VAGY CSAK ÁLDOZAT VOLT? . . ⟶

Kiadták az angolszász hatóságok a 20 éves Fernand Bonnier de la Chapelle képét. A fiatal fiút hosszú tárgyalások után kivégezték, Darlan admirális meggyilkolása miatt. Az algíri franciák nem hisznek ifjú honfitársuk bünösségében . . .

⟶ SZTALINT ÜDVÖZLI A MOSZKVAI ZSIDÓ HITKÖZSÉG

s a Pravda első oldalon közli az I. számú szövetséges hódoló táviratát. Csobruczkij hitközségi elnök így lelkendezik Sztalin és a zsidó világforradalom sikeréért: „Sztalin elvtársnak. Moszkva. Kremi. Drága vezérünk! A moszkvai zsidó hitközség vezetősége és a hívő zsidók nevében az októberi nagy, szocialista forradalom 25 éves fordulója alkalmával, kezünkben a szent tórával, forró imával fordulunk a Mindenható Istenhez. Drága Vezérünk, Istennek választottja és a 200 milliós nagy nemzet akaratának kinyilvánítója, ajándékozza meg Önt az Isten ezután is mérhetetlen felvilágosodottsággal és erővel, hogy a kegyetlen Hitlert, drága hazánk és az egész békeszerető világ emberiségének ellenségét mielőbb teljesen megsemmisíthesse! Mi, hívő zsidók, mélyen meg vagyunk győződve, hogy győzelemmel Isten a mi vitéz hadseregünket fogja megajándékozni, ami győzelemről-győzelemre törve, az Ön kiváló vezetése alatt a nagy Október jegyében fog megtörténni. A Mindenható Isten előkészítette a fasiszta hordák, fáraók, amalekiták, amonok dícstelen pusztulását, akik szennyes kezükkel megbolygatták a világot és elszomorították az emberiség boldogságát. Csobruczkij, a moszkvai zsidó hitközség elnöke."

Всесоюзная Коммунистическая Партия (больш.)

ПРАВДА

Орган Центрального Комитета и МК ВКП(б).

№ 318 (8089) Суббота, 14 ноября 1942 г. ЦЕНА 15 КОП.

Москва, Кремль, тов. СТАЛИНУ

Председатель Московского [illegible]
ЧЕРУЧКИН

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ.

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(31.)

— Várjunk csak.... Hát talán jó lenne Berkes. Mi?

Hugó legyintett:

— Ugyan! Semmi fantázia nincsen benne. Épp olyan, mint a Komor vagy a többiek. Berkes!

— Mondj jobbat. Vagy várjuk meg Andort? Ő elvégre író, találjon ki egy szép és ritka nevet.

Reményi töprengve hajtotta arcát tenyerébe s mindhárman komoly hallgatásba merültek. Nem egyszerű dolog ez, meg kell az ilyesmit fontolni, hiszen egy új ember teremtéséről van szó. Holnap valaki megjelenik a világban, aki tegnap még nem volt sehol, elődök nélkül pattan a nagy arénába, ahol az életért, vagyonért folyik a küzdelem, s érzi, hogy őse egy nemzetségnek, amelyet róla neveznek el. Keletkezik, mint a világ, a semmiből, egy ötlet szüli s amikor kimondja új nevét, valaki meghal. Valaki, aki járt-kelt addig az emberek közt, üzleteket kötött, pénzt adott kamatra, árut rendelt, bemutatkozott, akit talán átkoztak, akit gyűlölettel emlegettek.

— No, nem jut eszedbe semmi? — nyúlt pohara után az ügyvéd.

— Várj... Mondjuk talán Balassa. Vagy Békési... Jó?

— Balassa... Maradjunk csak a Balassánál, az jól hangzik, költő is volt, báró is volt, a bemutatkozásnál mindjárt eszébe jut mindenkinek.

Hugó felállt, odalépett Judához és megragadta a vállát.

— No, kedves Balassa úr, — mosolygott,— maga is nyilvánítson véleményt, elvégre a maga ügye. Ha ruhát próbál, megnézi a tükörben, hogy áll, milyen a válla, hogy fekszik a mellén, igaz? Pedig a ruhát az ember rövidebb ideig hordja, mint a nevét. Tetszik?

— Balassa... — próbálgatta Juda a szót, kóstolgatta az ízét, — Balassa... Balassa... És tényleg egy báró is volt ilyen nevű?

Hugó nevetett:

— Persze. Ez tetszik magának?

— Hát jobb, mintha felakasztottak volna ilyen Balassát s az emberek azt kérdeznék: rokona volt tán?

Reményi végigsétált a szobán, elégedetten dörzsölte a kezét s mosolygott. Hát ez csakugyan jó. Brandstein Juda hálás lehet neki az ötletért.

— Tudja mit? — fordult hirtelen a vendéghez. — ne várjon vele tovább, adjuk be a kérvényt a minisztériumba. A sógor megcsinálja, legyen ez az ügy az első lépés a mi családunk, meg a maga szorosabb összeköttetése felé. Ő megírja a kérvényt, s kész...

— Jó. Balassa... Balassa...

— Még meggondolhatja! Kereshetünk másikat, ha nem tetszik.

— De! — tiltakozott élénken Juda, — nagyon is tetszik. Igazán hálás vagyok érte.

— Bemutatkozásnál csak így használja. Ha Judát is mond, mindjárt tudni fogják, hogy nem a költő rokona, — intette cinikus mosollyal az ügyvéd. Ajánlom, hogy ha egyszer meggondolja magát és kikeresztelkedik, a Bálint nevet válassza hozzá. Alliteráció is, nagyon szépen hangzik.

Juda már a beszélgetés elején szeretett volna egy kérdést megkockáztatni. Vajjon ezek a Reményiék keresztények-e? Hugó, az igazgató, fontosnak tartotta volna elhagyni ősei hitét az üzletért? S az ügyvéd, meg a többiek, a tanár, aki feleségét elvitte sétálni, a lányok, mind keresztények? Igazán nem ragaszkodott már régen a vallásához; mióta az apai háztól elkerült, csak akkor ment el a zsinagógába, ha muszáj volt, a szokásokat nem tartotta, az imák szavait elfelejtette s csak néha kongattak benne régi emlékeket a hirtelen eszébe jutott héber igék. Hol van már a jeshiva, a nehézszagú, homályos terem, a gyulladtszemű társakkal, a tüzelőszemű öreg rabbival, aki mély torokhangján beszélt, s az ő zümmögésük, ahogy a Tórát olvasták! Olykor felrémlett benne a kérdés: miért hűlt ki szívében az ősök lobogó hite, fanatizmusa, hiszen semmi oka nem volt rá? Azok a zsidók, akik örökké keresztények közt élnek, akik már szégyellik vallásukat, nyűgnek érzik parancsait, kikötéseit, tilalmait, azok a körülmények miatt sujtódnak messzire Izrael közösségéből. De ő? Hiszen napjait a magafajtájú emberek közt töltötte, apósa háza a hagyományok vára volt... Miért vágyott mégis kifelé, már akkor, mikor sejtelme se volt még róla: mennyi hátrányt jelent az igazi zsidóság az életben? S tudni szerette volna milyen érzés ez a kiszakadás.

— Kérdezhetek valamit?

— Tessék, tessék csak! — biztatta Reményi.

— A család már keresztény is?

Az ügyvéd legyintett:

— Ugyan!

— Nem? — csodálkozott Juda.

— Hát részben, — magyarázta Reményi. — Én például már azóta, hogy a feleségemet elvettem. Andor öcsém felekezetnélküli, s tavaly Sándor sógor, — intett az ügyvéd felé, — szintén kikeresztelkedett a húgommal együtt.

Most azt kellett volna kérdezni: miért, de ehhez már nem volt bátorsága.

— Tudja, nekem a politikai karriérem érdekében jobb, ha nem vagyok zsidó, — felelt a ki nem mondott szóra az ügyvéd. — Talán mandátumot kapok a jövő választáson az egyik fővárosi kerületben, ahol sok a keresztény szavazó... Az embernek alkalmazkodnia kell, s a papok szeretik hallani, hogy a tévelygők megtérnek. Én ilyen frissen megtért bárány leszek, akinek kedvében járnak, mert be akarják bizonyítani, hogy a keresztények mennyire szeretik egymást. Ezért... S különben is a sonkát már régen megeszem, szeretem a szalonnát is, hát kell akkor nekem zsidónak lennem?

— Az Andor felekezetnélküli?

— Igen. Ő atheista. Szabadgondolkozó.

— Úhüm...

Odakint csengettek s Juda megismerte Rozele hangját. Vidáman csacsogott valakivel, nyilván Reményi Andorral, aki visszahozta a városnéző sétából. Soha nem hallotta még ilyen felszabadultan beszélni idegennel, szavai frissen, telten csengtek, akárcsak

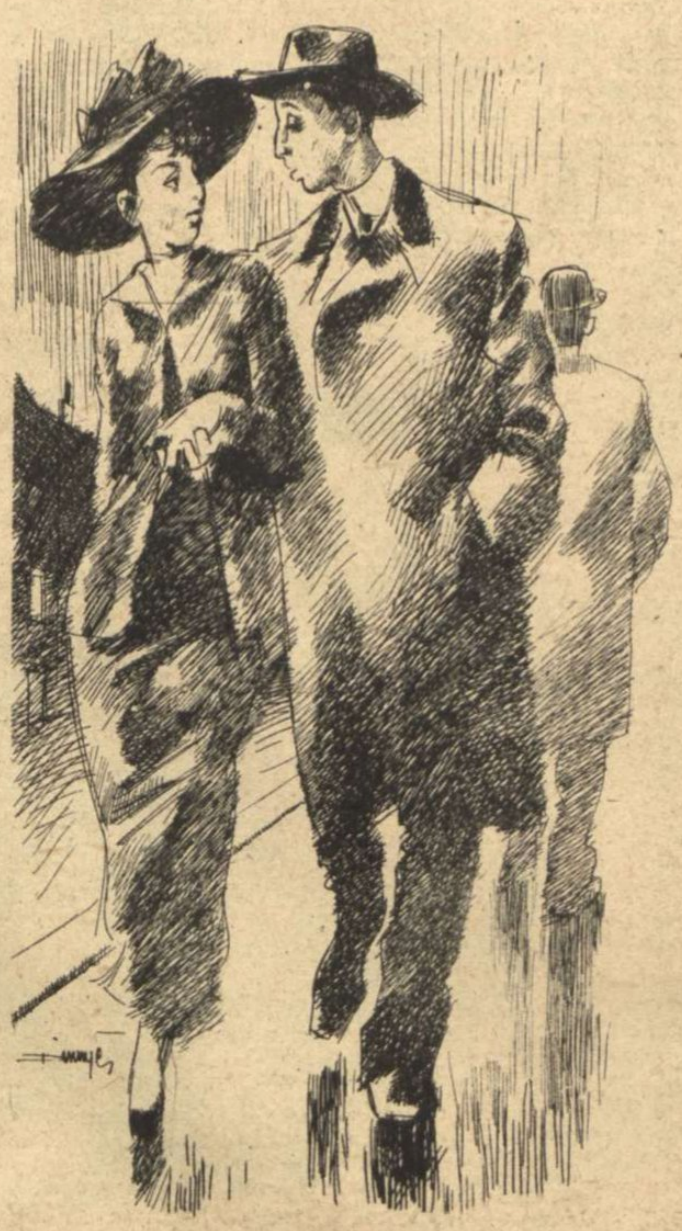

otthon, ha kettesben maradtak s levetett minden gátlást magáról. Mit szól vajjon a magyar névhez? S mit szólna, ha egy napon elébe állna: Rozele, keresztény akarok lenni és te is az leszel. Sírva fakadna, megrémülne, mint ott a vasútavatásnál a sonkás-szendvics előtt?

— Visszahoztam az asszonykát, — tárta ki az ajtót Andor s előrebocsátotta Rozelét.

Kipirult arcával, csillogó szemével, a járástól ruganyos, kinyúlt testével most határozottan szép volt.

— Jó volt? mosolygott rá.

— Nagyon. Milyen szép ez a Pest! El se tudja az ember képzelni. Én láttam képeken, de így... ezerszer szebb.

— És persze, most, hogy megismerte, szívesen jön ide lakni?

— Azt hiszem... talán... — felelte bizonytalanul Reményi Hugó kérdésére.

— Az asszonyok nehezen válnak meg valamitől, amit megszoktak. S kivált a szülői háztól.

— Ideje, hogy hazamenjünk, — nyujtózott Juda. — Igazán nagy örömömre szolgált, hogy együtt lehettem önökkel s remélem, egyszer még viszonozhatom szíves vendéglátásukat, már magam is pesti lakosként.

Bucsúzkodni kezdtek, kijött hozzájuk Cecil asszony is, s Juda hódolattal hajolt keskeny, fehér keze fölé. Ha az ő felesége egyszer ilyen dáma lehetne, — gondolta, — s tán először jutott eszébe, hogy kár volt elvennie Groszmann Oziás lányát. Ő, a hozomány, persze, az cseppet sem megvetendő dolog, de inkább élni egy darabig szegényen s aztán főúri módon házasodni, mint később megbánni. Rozele tíz esztendő múlva kövérre hízik, olyan lesz, mint az anyja, az ilyen fekete nők gyorsan öregszenek is... Aztán megszégyellte magát s odakint a lépcsőházban gyöngéden fogta karon.

— Nem fáradtál el nagyon? — kérdezte.

— Ó, dehogy. Észre se vettem, hogy mennyit jártunk. Aztán a tanár úr kocsit fogadott és úgy mentünk fel a várba. Nagy Isten, de szép onnét a város!

Lelkendezett, csacsogott, magához szorította Juda karját, s legszívesebben ugrándozott volna, ha állapotára nem gondol. Egész elfojtott gyermeksége most szabadult fel, ezekben a napokban, mióta kimenekült, életében először, az apai ház nyomasztó levegőjéből.

— Nem akarsz kocsiba ülni?

— Nem! Menjünk csak gyalog.

A gázlángokat már gyujtogatták, köd ereszkedett a városra, s benne valószínütlenül állottak a hatalmas paloták, félig elveszve a sűrű, fehér, gomolygó párában. A kirakatok fényes négyszögei, az ablakok az emeleteken sárgán ragyogtak, a kocsik és autók hirtelen bukkantak elő az utca közepén, mint álombeli víziók, s a ködből a járókelők is úgy jöttek, akár a fantomok, hogy pár lépés után megint eltűnjenek, belevesszenek a tejszín homályba. Úgy tűnt, hogy egyedül vannak csak az egész városban, húsvér emberek, s a tompa zajok, ismeretlen forrásból előtörő neszek, kiáltások, kürthangok egy láthatatlan gépből származnak.

— Tudod, miről beszélgettünk Reményiéknél, míg ti odavoltatok?

— Üzlet?

— Arról is, de szóbakerült valami más... Megmagyarosítom a nevemet.

— Hogy?

— Igen... Azt mondják, jobb lesz, s igazuk van. Balassának fognak hívni. Balassáné leszel. És a gyermek is majd... Balassa... Mit szólsz hozzá?

Gyámoltalanul tekintett fel rá és vállat vont.

— Én nem tudom, de biztosan úgy lesz jó, ha te gondolod.

Többet nem szólt erről. Minek? Nem is asszony dolga ez, s kár a véleményét kérni. Előre tudhatja, mit válaszol. Magához szorította, egyritmusra lépett vele, vitte a ködben és lassan alászitáló alkonyatban, amely vörhenyessé tette a világot, távoli tűzvész visszfényeként.

A szállodából felhívta Reményi Hugót, mert elfelejtette megmondani: hol laknak. Ha valamelyik nap ráérne még, beszélgethetnének a tőzsdés sógorral az üzletről.

— A jegyek rendben vannak, — hajolt mélyet a portás és átnyújtotta a színházi belépőket.

Igen, Juda erről is gondoskodott: hadd lássa Rozele mindjárt a pesti élet kellemességeit.

— Majd hozasson kocsit, — mondta előkelően

Alig várta, hogy magára ölthesse a gyönyörű, vadonatúj szmokingot, amely ott pihent a szoba karosszékén kiterítve s Rozele is estélyi ruhába öltözzék. Sokáig habozott, hogy melyik színházba vigye

feleségét, míg végül az operett mellett döntött. Ő is azt látott életében először, s a ragyogás, a káprázta-tó ruhák, táncok, a könnyű muzsika emléke napokig megmaradt emlékezetében. A Király színházban már otthonosan mozoghat, hadd lássa Rozele, hogy ő nem egészen tudatlan vidéki itt.

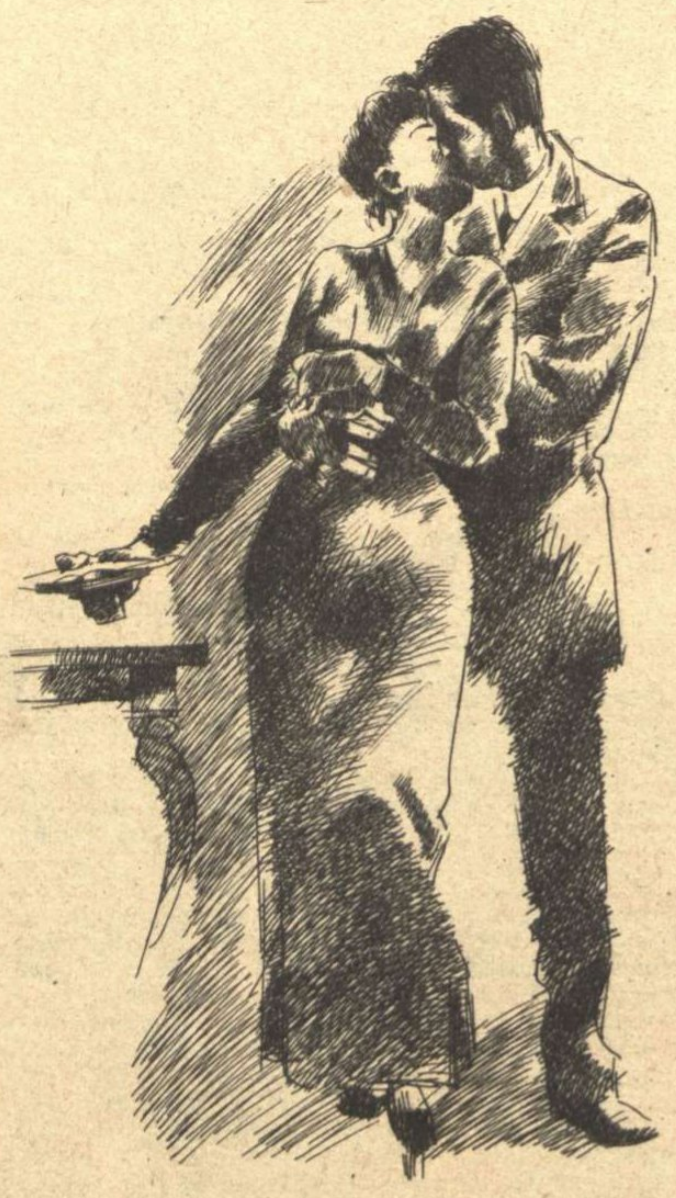

— Nem akarsz egy kicsit ledőlni, fiam? — kérdezte, — még van időnk.

— Nem, nem vagyok fáradt...

Csöngetett és teát, meg sonkát kért. Lopva pillantott Rozelére, de az nem is hallotta a szót. Vajjon megeszi-e most a tilalmas ételt? Elér-e ide is a szülői ház szigorú erkölcse s elegendő volt-e ez a rövid pesti szédület, hogy egyetlen egyszer meg tudja ingatni a szokáshoz való ragaszkodását?

A pincér behozta a nagy ezüst tálat, a porcellánokkal, ezüstökkel, s a rózsaszín sonkával.

— Egyél egy falatot, fiacskám...

— Mi ez?

Közömbösen felelt:

— Sonka.

Kerek, riadt szemet nyitott rá.

— Megint disznóhússal akarsz etetni?

Elhatározta, hogy türelmesen beszél vele, nem ingerli, nem kiált rá, s halk hangon kezdte:

— Nézd, Rozele, nem kell gyereknek lenni. Szép, szép, hogy eddig betartottad azt a parancsot, de mire jó, mondd? Azt hiszed, hogy tán Reményiéknél kósert főznek? Nem mindegy, hogy úgy eszed meg a tiltott ételt, ahogy délben? Hogy nem tudsz róla? Vagy magadtól kéred? Ugyan, Ne légy csacsi... No, gyere szépen...

Bizonytalanul mozdult s úgy kellett az asztal mellé erőltetni a székre. Juda a legszebb szeletet tette tányérjára, s bőven rakott mellé tojást, mustárt, meg remegő rózsaszín aszpikot is. Az asszony megadón nézte, kezében a késsel és villával, mikor azonban vajat próbált tenni, ijedten tiltakozott:

— Húst és tejest együtt?

Kacagnia kellett, de visszafojtotta a nevetést.

— No, jó... Vajat nem kapsz, de egyél csak. Meglásd, milyen fínom.

S feszült figyelemmel kisérte az első falat útját a tányértól Rozele szájáig.

Hát ezt is megérte! Egy nagy üzletért nem adta volna a percet, amely megmutatta hatalmát az asszony fölött, megmérte erejét s az nagyobbnak bizonyult a multénál, a vallási parancsok szigoránál, szokásoknál. Mint egy hódítás, annyit ért ez... Elcsábította a tulajdon feleségét, akár egy erényes leányt.

— Jó?

Mosolyogva hajolt fölébe s az asszony szégyellősen, némán bólintott, kigyulladt arccal, mintha megérezte volna a férfi gondolatát. Kezében remegett a kés és villa, az ősi tilalom félelmétől, de szájában az idegen íz jó volt, csiklandozta ínyét, ingerlőn, majdnem érzékien.

— No, lásd, csacsi...

Halántéka kopogott, s ellenállhatatlan vágyat érzett, hogy most megölelje. Odasompolygott hozzá, hátulról átkarolta, derekát megfeszítette s rátapadt szájára, amelyen ott volt még a sonka nyers íze is. Rozele szeme riadtan nyílt rá, aztán rebbent s árnyékosan lecsukódott.

III.

Reményi Hugó barátságosan mosolyogva rázta meg a kezét:

— Hát csak beszélgessenek tovább, nekem mennem kell, sajnos, bár szívesen maradnék magukkal.

Tekintetük elkisérte az ajtóig, aztán bizonytalanul összekapcsolódott. Mindketten elmosolyodtak. Szemben ültek egymással Juda, meg Komor Arnold, a legifjabb sógor, aki alig látszott idősebbnek nála, csak kékre beretvált arca, s a szeme közt mélyre vágódott ránc mutatta korát, de az is inkább tekintetének adott örökké fürkésző, ingerült jelleget.

Eddig hármasban diskuráltak, s tapogatták egymást, mint birkózók a cirkuszi manézsben, mielőtt komolyan megfeszítik erejüket. Reményi beszélt már Brandstein Judáról a sógornak, a tőzsdés tudta: mit akar ez a fiatalember, tekintélyes vagyonával, s a pénznél is többet érő ravaszságával, szívós elszántságával.

Megforgatták már az összes lehetőségeket s majdnem megállapodtak abban, hogy magánbankot nyitnak, valahol a Belvárosban, elegáns helyen, csak azt kellett még tisztázni, hogy Komor Arnold menynyivel társul az üzlethez.

— Látja, volna itt valami, amivel sok pénzt lehetne keresni, csak...

— Csak?

— Kockázatos dolog egy kissé. Az ember kitörheti a nyakát vele, s ha baj kerekednék belőle, a legkevesebb, hogy Amerikába kell szaladni.

— S a pénz is odavész... — mormolta Juda.

— Azt nem mondtam.

— Hát akkor hol a baj?

— Nem érti? Szökni kell, s ha az ember nem is veszít, ide többé vissza nem jöhet.

Juda arcán könnyű mosoly futott át.

— És mondja csak... Amerika olyan rossz? Ha nekem egy üzletből, persze, ez csak egy szám, mondjuk félmillióm van, de a haszon ára, hogy ki kell vándorolnom, azt hiszem, nem gondolkoznék... Lehet, hogy Amerikában az ember ismeretlen, de a pénz minden nyelven beszél, kedves Komor úr... Angolul is... És inkább vagyok én Amerikában egy ismeretlen gazdag ember, mint Budapesten egy ismerős házaló. Nem?

— No, igen...

— Hát szóval mi az az üzlet? Beszéljünk róla, a beszéd még nem jelenet semmit, az nem kockázat. Igaz?

— Magyarországon senki se foglalkozott eddig az egzotákkal.

— Mik azok?

— Papírok...

— Szóval tőzsde?

— Igen...

— Párisban a börze mellett van egy másik piac, ahol kizárólag ezekkel a papírokkal kötnek üzletet. Nézze, itt az árfolyamlapjuk, ebből láthatja, hogy nem is olyan kicsi a forgalom.

Juda futó pillantást vetett a francia lepedőujságra, amelynek számoszlopai mellett fantasztikus neveket olvasott.

— Nem arany ezeknek a legnagyobb része, s ha arról volna szó, hogy a vagyonomat beléjük fektessem-e, egyet se vennék belőlük.

— Akkor hol itt az üzlet?

Komor felsőbbségesen intett:

— El kell őket adni. Elhelyezni a magánkezekben. A takarékos kispolgárnál, a szolid földbirtokosnál, a kereskedőnél, aki öregségére tőkét és komoly percentet akar gyüjteni, a nyugdíjasnál, aki kuponvágással szeretné tölteni napjait... Vannak papírok, amelyeket az árfolyam alatt ötven százalékkal megkaphat bizományba...

— Hogy?

— Igen, igen...

— Hát akkor minek eladni? Az ember átveszi, egy fiktiv üzletet csinál és másnapra keres ötven százalékot. Nem?

Komor harsogó nevetésre fakadt. Ó, milyen naiv minden ravaszsága mellett ez a fiatalember! Milyen könnyen bele lehetne buktatni egy verembe, ahonnét kolduszszegényen mászna elő holnap reggelre...

— Ha megpróbálná, nem lenne senki, aki kapna utána. Az ügynöke rekedtre ordíthatná magát az egzota-tőzsdén, mert egy kötést se tudna eladni belőle... Ott mindenki tudja, hogy melyik papir mögött van komoly érdekeltség, s melyik részvénytársaság székel egy hotelszobában, valahol a Faubourgok mocskos kis szállodáiban, s nincsen egyéb vagyona annál a pár ezer aranyos nyomású, ízléses kiállítású papírnál, amit maga megvett.

Fölényes pillantással magyarázott és Juda behunyta szemét, mint aki megriadt valamitől. Csakugyan, mélységbe látott, amelytől visszaborzadt. Hát ilyesmi is van? Persze, mit tudhat ő Munkácson a nagy szélhámosságokról? Hol szerzett volna tapasztalatokat? A pénzhez vezető út farkasvermekkel van tele, amelyeket az arany vakmerő vadászai ásnak s gyakran ingoványok közt is járnia kell annak, akit sárga csillogása megigézett... Aki nem ismerős ezen a tájon, könnyen megjárhatja. Nem csak magas kamatpercent van a világon, nemcsak Nussbaum bankja, nem csupa kantin, vegyeskereskedés, de ilyesmi is... Papír, amely mögött nincs fedezet, csak egy ember ötlete, egy emberé, aki annyi idő alatt akar meggazdagodni, amennyi másnak száz korona összegyüjtéséhez se elegendő.

— Nem egészen értem...

Komor Arnold felállt, szivarra gyujtott, aztán könnyed, tanáros hangon, amit Reményi Andortól lesett el, magyarázni kezdett. Jó csevegő volt, aki önmagát is élvezi beszéd közben, a második mondatnál már szárnyat kaptak a szavai és Juda szinte látta, amit mondott. Színesen elevenedett meg előtte a párisi üzleti élet, a kávéházak a széles boulevardokon, az elegáns szélhámosok, a kavargó tőzsde, s egy darabig félbe se tudta szakítani házigazdáját, hogy bővebb magyarázatot kérjen egy-egy homályos utalásra, vagy üzleti fogásra. Amit megtudott, az még jobban összezavarta, hiszen az itthoni viszonyokkal se volt egészen tisztában, s a gazdasági élet titkaiból munkácsi horizonttal semmit ki nem bogozhatott.

Folytatjuk.

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

Állámriport a szovjetről

Rajzolóink jelentik a szovjetparadicsomról:

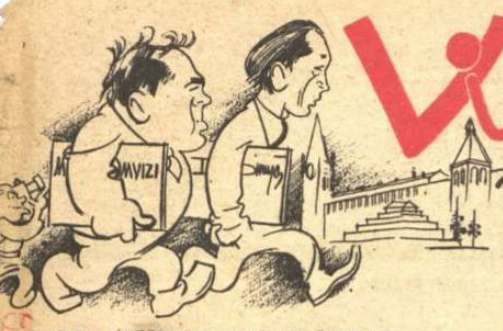

A MOSZKVAI SZÍNHÁZBAN

Sztalin-Hamlet:
— Lenin, vagy nem Lenin?

SZOVJET-MUNKÁS ELÖLRÖL ÉS

— HÁTULRÓL

SZOVJETGYEREKEK

— A papám azt mondta, hogy ismer egy pbiztost, aki segíti s jövőre kiutalnak künk 5 gombot az új ruhámhoz...

AZ ÁLLAMI MENHELYEN

Az anya:
— Elvtárs, hol a fiam?
— Mindegy, válasszon magának egyet...

ÉPÍTKEZÉS SZOVJET MÓDRA...

— Mondja elvtárs, itt valami szabadtéri előadás készül?
— Dehogy! Egy amerikai kulturális bizottság jön a napokban, azoknak fogjuk bemutatni a város új munkásnegyedét...

SZOVJET-TÁNC...

1917—1943.

SZOVJET NÖK

— Képzelje szomszédasszony, teljesen elfelejtettem a tizenegyedik férjem nevét...

VALLÁSSZABADSÁG

— Tényleg bemehetek élve a templomba, népbiztos elvtárs?
— Hogyne, hogyne... de csak halva jöhetsz ki!

A MOSZKVAI KÁVÉHÁZBAN:

— Micsoda beszéd, hogy mi éhezünk?!...

RACIONALIZÁLT KIVÉGZÉS:

— Álljatok egyenes sorba, mert csak egy golyóm van az ítélet végrehajtásához!...

A MOSZKVAI FEKETE PIACON:

— Tessék parancsolni zsidó elvtárs, az áru friss, tegnap raboltuk a templomból...

Megy a traktor, meg sem áll...

RACIONALIZÁLÁS...

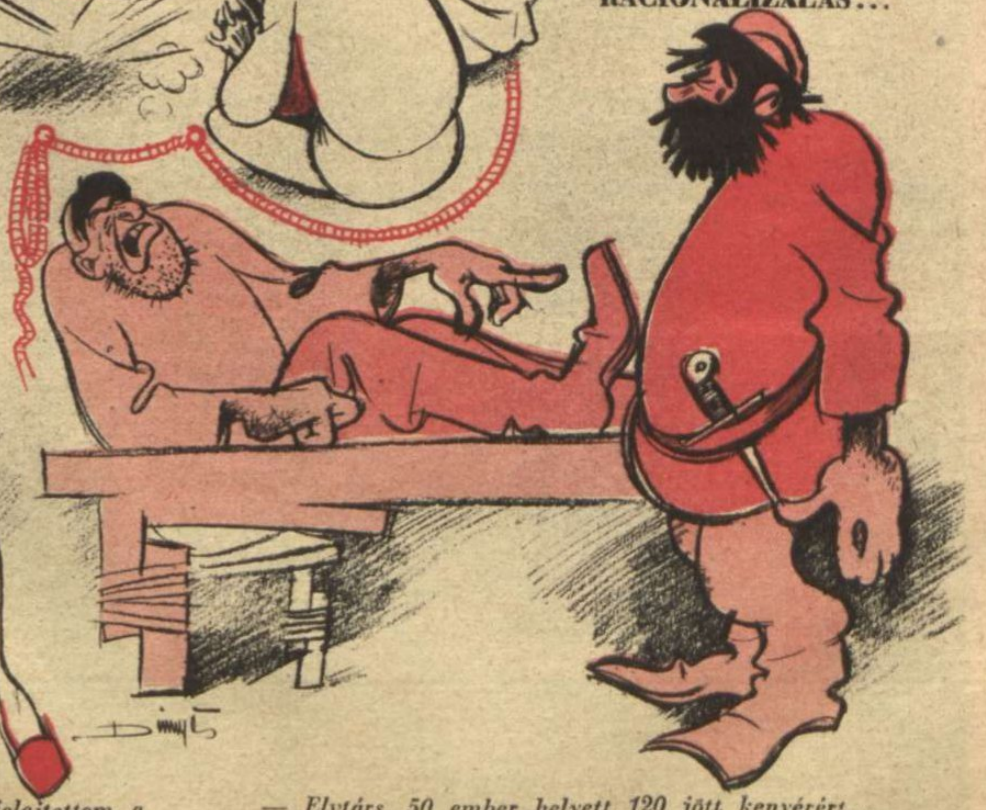

— Elvtárs, 50 ember helyett 120 jött kenyérért...
— 70-et lőjjetek agyon!

Nr 24 Berlin C 3307 234 17/3 1701
=D= Magyar Futar Budapest =

A lapot küldi: .....

Cím: .....

.....

Tábori posta szám: .....

BEVONULÁS CHARKOVBA!
A MEGVERT VÖRÖS HADSEREG
VISSZAVONULT KELET FELÉ